ΠΕ/ΕΚ/210

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1962
ΕΤΟΣ Α' ◆ ΑΡΙΘ. 1

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Ὑπουργὸς Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

◆ ΟΡΓΑΝΟΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

◆ ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΝΣΤ. Α. ΓΕΡΑΡΔΟΣ

◆ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ — ΙΑΣ

◆ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. Α. Σ. - ΦΕΙΔΙΟΥ 5γ
ΤΗΛ. 620.180 - 621.276

ΑΘΗΝΑΙ

MODERN EDUCATION & FOREIGN LANGUAGES

A MONTHLY REVIEW

Editor : CONST. A. GERARDOS

Published with the kind cooperation of the

INSTITUTE OF AMERICAN STUDIES - I.A.S.

Annual Subscription :

In Greece... Drs. 100.— In other Countries $ 10.—

OFFICES : IAS Building, 5c Pheidiou St. — Athens — Greece
Tel. No. 620—180

VOLUME I **AUGUST 1962** **NUMBER I**

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ - ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Γραφεῖα : Μέγαρον ΙΑS—Φειδίου 5γ—Ἀθῆναι
Τηλ. 620-180 — Τηλ. Συντάξεως 621-276

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ Δρ. 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ :

Ἰδιωτῶν : . . .	Δρ. 100	Ὀργανισμῶν	Δρ. 300
Σπουδαστῶν	» 60	Ἐξωτερικοῦ	$ 10.—

(Ἐμβάσματα : Κωνστ. Γεράρδον, Φειδίου 5γ—Ἀθήνας)

Διαφημίσεις : Τηλ. 621-276

Ὑπεύθυνος Συντάξεως : Κωνστ. Α. Γεράρδος, Αἰγινήτου 12, Ἀθῆναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου : Μ. Χ. Ροδάκης, Κολχίδος 39,

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Τύποις : Χ. ΡΟΔΑΚΗ & Σία — Γερανίου 7 — Τηλ. 533.965

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΕΤΟΣ Α' ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1962 ΑΡΙΘ. 1

Περιεχόμενα

◆ Ἡ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως . . . . Σελ. 4
(Ἀπόσπασμα ἐκ κυβερνητικῆς ἀνακοινώσεως τῆς 16 Ἰουνίου 1962)

◆ Ἡ ὥρα τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας ἐσήμανε . . . . . » 5

◆ Σημειώματα . . . . . » 6

◆ Ἡ ἰδιωτικὴ Τεχνικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι . . . . . » 7

◆ Ἑνιαῖον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα εἰς τὰ πλαίσια τῆς διεθνοῦς συνεργασίας . . . . . » 8

◆ Ἡ σημασία τῶν ξένων γλωσσῶν εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον — Πῶς ἀντιμετωπίζεται ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν ἐν Ἑλλάδι . . . . . » 9

◆ Ἡ Ἰδιωτικὴ Τεχνικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις τιμᾶ τὸν κ. Γρηγόριον Κασιμάτην . . . . . » 11

◆ Πρόγραμμα Τεχνικῆς Βοηθείας διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγγλικῆς . . . . . » 13

◆ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν—ΙΑΣ . . . . . » 14

◆ Ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ νομοθεσία . . . . . » 16

◆ Ἐκπαιδευτικὴ Βιβλιογραφία. . . . . » 18

◆ Ἡ Σχολὴ Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν Ἐπαγγελματικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως . . . . . » 19

◆ Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα καὶ Σωματεῖα . . . . . » 21

◆ Μία σημαντικὴ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους διὰ τὰς Ἐπαγγελματικὰς Σχολὰς Ξένων Γλωσσῶν . . . . . » 22

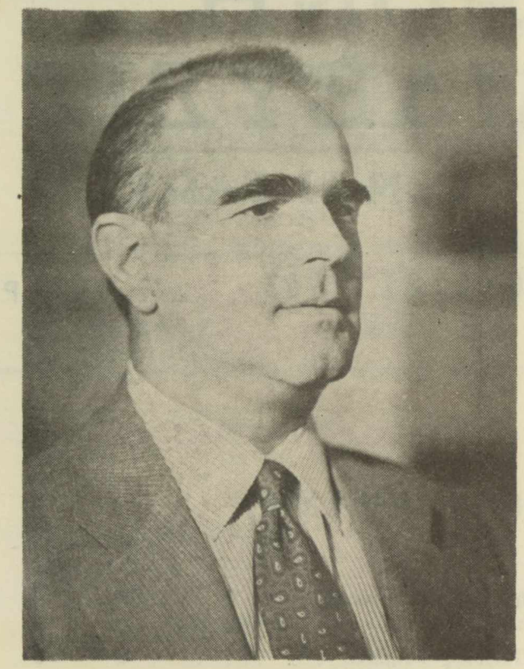

«Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1955 ἀπέβλεψε πάντοτε εἰς τὸ θέμα τῆς Παιδείας τοῦ Ἔθνους μὲ ὅλην τὴν ἐπιβαλλομένην σοβαρότητα, κατέβαλε δὲ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τομέως. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν συνεχῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν, ἀποτόκων καὶ τῆς ὑψώσεως τῆς στάθμης τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται συνεχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δὲν ὑπάρχουν μεγάλαι ἐλλείψεις. Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ὅτι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μένει ἀκόμη νὰ ἐπιτελεσθῇ εἶναι μέγα, ἔχει ὅμως τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸ ἐπιτελέσῃ μὲ ηὐξημένας συνεχῶς θυσίας καὶ μὲ τὴν πίστιν ὅτι οὕτως ὑπηρετεῖ καλύτερον ἀπὸ τὰς ἀνεδαφικὰς ἐπικρίσεις τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ μὲ τὰς σημερινὰς δυνατότητας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Εἶναι εὔκολον νὰ ζητοῦνται τὰ πάντα διὰ μιᾶς, εἶναι ὅμως δύσκολον νὰ γίνουν. Καὶ εἶναι ἀπρόσφοροι αἱ συγκρίσεις μὲ ἄλλας χώρας. Πανταχοῦ τῆς Γῆς, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁ ρυθμὸς ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων τῆς Παιδείας εἶναι βραδύτερος ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν ἀναγκῶν, τόσον ταχεῖα εἶναι ἡ αὔξησις τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς γενικεύσεως τῆς ἐφέσεως πρὸς μάθησιν τῶν μαζῶν καὶ τῆς ἀσυλλήπτου τεχνολογικῆς προόδου.»

(Ἀπόσπασμα ἐκ Κυβερνητικῆς ἀνακοινώσεως τῆς 16 Ἰουνίου 1962)

Η ΩΡΑ τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας ΕΣΗΜΑΝΕ

ΠΟΛΛΑΙ, πάμπολλαι εἶναι πράγματι αἱ ἀδυναμίαι, αἱ ἐλλείψεις, τὰ κακῶς κείμενα, τὰ κενὰ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Καὶ μεγάλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τὰ εἰδικευμένα στελέχη, ποὺ ἀπαιτοῦνται πρὸς θεραπείαν τῆς καταστάσεως.

Παρὰ ταῦτα, ὅμως, δικαιούμεθα σήμερον νὰ αἰσιοδοξῶμεν.

Καὶ ὑφίστανται πράγματι οἱ παράγοντες ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ στηρίξωμεν τὴν λελογισμένην ταύτην αἰσιοδοξίαν.

Ἐν πρώτοις, τὸ θέμα τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀντιμετωπίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ εὐρύτατα πλαίσια ποὺ ἐπιβάλλουν αἱ σύγχρονοι ἀνάγκαι. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν τυγχάνει τῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν σημασίαν του ἀξιολογήσεως, δηλαδὴ τοποθετεῖται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐθνικῶν θεμάτων, μαζὺ μὲ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας.

Δὲν ἔλειψαν βέβαια καὶ εἰς τὸ παρελθὸν αἱ μεγαλόστομοι διαπιστώσεις, οὐδὲ τὰ «ἀνορθωτικὰ» προγράμματα, οὐδὲ αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις καλοπροαιρέτων καὶ ἐνίοτε ἱκανῶν ὑπουργῶν. Οὐδὲ τέλος ἔλειψαν αἱ ὀρθαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ χρήσιμα μέτρα—εἰς περιωρισμένην πάντοτε κλίμακα.

Οὐδέποτε ὅμως μέχρι σήμερον τὰ ζητήματα τῆς παιδείας εἶχον γίνει κοινὴ καὶ βαθεῖα συνείδησις ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους: τῆς κυβερνήσεως, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τῆς ἡγέτιδος τάξεως, τοῦ τύπου, καὶ κυρίως τοῦ λαοῦ. Συνείδησις ὄχι ὡς πρὸς τὴν θεωρητικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ θέματος—αὕτη οὐδέποτε ἴσως ἔλειψε—ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ἀκριβὲς μέγεθος τοῦ προβλήματος, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτακτικότητα τῆς ἀμέσου ἀντιμετωπίσεως του, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῶν τεραστίων πράγματι θυσιῶν ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἀντιμετώπισίς του. Διὰ πρώτην φορὰν γίνεται εὐρέως γνωστόν, καὶ ἀποδεκτόν, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀποτελοῦν βασικήν, βασικωτάτην ἐπένδυσιν' ἀπαραίτητον ὄχι μόνον δι' αὐτὴν ταύτην τὴν παιδείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ τόπου. Ἐὰν εἰς τὸ παρελθὸν ἐπιστεύετο ὅτι ἄνευ χρημάτων «οὐδέν ἐστι γενέσθαι», εἰς τὴν ἐποχήν μας κατέστη φανερόν, καὶ εἰς παγκόσμιον μάλιστα κλίμακα, ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου «Δεῖ δὴ παιδείας, ἄνευ δ' αὐτῆς οὐδέν ἐστι γενέσθαι».

Ἡ τοιαύτη παρὰ πάντων τοποθέτησις τοῦ προβλήματος τῆς παιδείας εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐθνικῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ πίνακος τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐπενδύσεων ἀνασυγκροτήσεως, ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον παράγοντα τῆς αἰσιοδοξίας μας.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο. Χρειάζεται—παράγων δεύτερος—καὶ κυβέρνησις πραγματοποιός. Κυβέρνησις ἀποφασισμένη νὰ στρέψῃ ἐπιμόνως καὶ ἀδιαλείπτως καὶ ἐπὶ ἔτη τὴν μέριμνάν της πρὸς τὴν προώθησιν τοῦ θέματος τῆς παιδείας, παρὰ τοὺς συνεχεῖς περισπασμοὺς τῆς πολιτικῆς ζωῆς—ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικούς—καὶ νὰ διαθέτῃ γενναίως τὰ ἀπαιτούμενα τεράστια κεφάλαια, παρὰ τὰς πολυπλεύρους ἐπιβαρύνσεις τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Κάθε ἀμερόληπτος ἄνθρωπος θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ἀποδεικνύει διὰ μέτρων γενναίων καὶ συστηματικῶν ὅτι ἔχει στερρὰν ἀπόφασιν νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Μίαν ἐπὶ πλέον ἔνδειξιν ἀποτελοῦν αἱ πρόσφατοι συστάσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως περιορισθοῦν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος οἱ προϋπολογισμοὶ ὅλων τῶν ὑπουργείων πλὴν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

Τρίτος, τέλος, παράγων—ἀλλ' ἐξ ἴσου σημαντικὸς—τῆς αἰσιοδοξίας μας εἶναι ἡ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας παρουσία τοῦ κ. Γρηγορίου Κασιμάτη. Ἡ ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἕδρας προέλευσις τοῦ κ. Κασιμάτη ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὸν τὴν πλήρη γνῶσιν τῶν ζητημάτων. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, ἡ εὐρύτης τῆς ἀντιλήψεώς του, ἡ δημιουργὸς πνοή του, ὁ ρεαλισμός του, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐγνωσμένος δυναμισμός του, ἐδραιώνουν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸν δρόμον ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἑλληνικὴ σήμερον καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ αὔριον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ σκοπός μας

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ παρούσης ἐκδόσεως εἶναι νὰ συμβάλῃ καὶ αὐτὴ κατὰ δύναμιν, μαζὺ μὲ τὰς πολλὰς καὶ ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς καὶ δημοσιογραφικὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐκδόσεις τοῦ τόπου, εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν μελέτην τῶν πολυπλεύρων θεμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν κοσμογονικὴν ἐποχὴν ποὺ διερχόμεθα. Ἰδιαιτέραν φροντίδα θὰ ἀποδώσῃ ἡ «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ», ὅπως φανερώνει ἄλλωστε καὶ ὁ ὑπότιτλός της «ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ», εἰς τὰ θέματα τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν, καὶ διότι τὰ θέματα ταῦτα προσλαμβάνουν ὁσημέραι μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὅλης ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἕλληνος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ συνεργασία τῆς παρούσης ἐκδόσεως μετὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν παρέχει εἰς αὐτὴν τὴν δυνατότητα ἀρτίας ἐρεύνης καὶ μελέτης τῶν σχετικῶν ζητημάτων.

Ἐλεύθερον βῆμα

Η «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ» φιλοδοξεῖ ἐπίσης νὰ ἀποβῇ ἕνα ἐλεύθερον καὶ ἀμερόληπτον βῆμα δι' ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἰδιαιτέρως—δι' οὕς λόγους ἀναφέρομεν ἀνωτέρω—δι' ὅσους εἰδικώτερον ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζητήματα τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν, εἴτε ὡς εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, εἴτε ὡς ἱδρυταὶ σχολῶν ἢ φροντιστηρίων, εἴτε ὡς καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι.

Ἡ ἐποχὴ μας ἐπιβάλλει, ὑπέρ ποτε ἢ ἄλλοτε, τὴν συνεργασίαν πάντων τῶν ἀσχολουμένων εἰς ἕνα κλάδον, καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν των, διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ κλάδου τούτου—οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι — πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων. Καὶ ὅλοι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ αἴρωνται ὑπὲρ τὰ κοντόφθαλμα ἀτομικὰ των συμφέροντα καὶ νὰ βοηθοῦν τὸ Κράτος διὰ καλοπίστων καὶ μελετημένων εἰσηγήσεων πρὸς τὴν ἐπωφελῆ διὰ τὸ σύνολον—καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τούτου, ἐπωφελῆ καὶ διὰ τὰ καθ' ἕκαστον ἄτομα—ρύθμισιν τῶν ἀπείρων ζητημάτων ποὺ προβάλλουν συνεχῶς.

Ἀναγνώρισις

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ αὐτὴν τῆς συντόνου ἀναδημιουργικῆς προσπαθείας εἰς τὴν ἑλλην. ἐκπαίδευσιν, ἀποτελεῖ ἀπότισιν ὀφειλομένης τιμῆς ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἀθορύβου ἀλλὰ καὶ τόσον σημαντικοῦ ἔργου ὅπερ ἐπετέλεσε κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος. Εἰς μίαν ἐποχὴν ὄχι πολὺ ἀπομακρυσμένην χρονικῶς, ἀλλὰ τελείως διάφορον τῆς σημερινῆς, ὅτε ἄλλα πλέον ἐπείγοντα καὶ φλέγοντα ἐθνικὰ ζητήματα ἀπερρόφων τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον, ὁ κ. Γεροκωστόπουλος ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ συντονισμοῦ τῆς παιδείας, ποὺ ἀπετέλεσε τὴν κυρίαν γραμμὴν τῆς περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς παιδείας νομοθεσίας τοῦ 1959, ἀλλὰ καὶ βασικὴν προϋπόθεσιν κάθε συγχρονισμένης ὀργανώσεως αὐτῆς.

Κλειστὸν ἐπάγγελμα;

ΤΑ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑ παράπονα τοῦ Συνδέσμου Διοικητῶν Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσῶν ποὺ βλέπουν κατὰ καιροὺς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἡμερησίου τύπου, εἶναι κατὰ τοῦτο βάσιμα, διότι ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐδημιουργήθη ἐκ τῶν πραγμάτων, καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἀποδώσωμεν εὐθύνην εἰς οἱονδήποτε, ἓν εἶδος «κλειστοῦ ἐπαγγέλματος», κατὰ παραγνώρισιν καὶ τοῦ νόμου, καὶ τῆς ἰσότητος, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἐν ἄρθρῳ 16, ἐξασφαλίζει ρητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἱδρύσεως σχολῶν, ὑπὸ τὰς νομίμους φυσικὰ προϋποθέσεις.

Ἡ δημιουργηθεῖσα οὕτω ἀνώμαλος κατάστασις — πρὸς τὴν ὁποίαν πρῶτοι ἀντιτίθενται αὐτοὶ οὗτοι οἱ δυνάμενοι νὰ θεωρηθῶσιν κατὰ τεκμήριον ὡς «ἐπωφελούμενοι» ταύτης — δικαιολογημένη πλήρως διὰ μίαν σύντομον μεταβατικὴν περίοδον, συνεχίζεται ὡς τόσον ἐπὶ ὁλόκληρον πενταετίαν, ἐπισημοποιηθεῖσα μάλιστα καὶ οἱωνεὶ «μονιμοποιηθεῖσα» ἀπὸ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ἁρμοδίου ὑπουργοῦ.

Τὸ θέμα ἤχθη ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας κατὰ τὴν ἀκρόασιν ἣν παρέσχεν οὗτος προσφάτως πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς «Ἑνώσεως Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν», καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κασιμάτης ἐξεδήλωσε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον καὶ ἔδωσεν ἐντολὴν διὰ τὴν ἄμεσον τακτοποίησίν του. Τρέφομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δοθησομένη λύσις καὶ τὰ δικαιολογημένα παράπονα θὰ ἐξαλείψῃ, καὶ τοὺς «ἐπωφελουμένους» τῆς καταστάσεως θὰ ἀπαλλάξῃ «ὠφελειῶν» ἃς οὔτε ἐπεδίωξαν οὔτε ἐπιθυμοῦν.

Ἡ ἰδιωτικὴ Τεχνικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι

200 ΣΧΟΛΑΙ ΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ - 35.000 ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Η ΥΠΟ τῆς Κυβερνήσεως χαραχθεῖσα ἐκπαιδευτικὴ πολιτική, ἡ ἀποβλέπουσα νὰ στρέψῃ τὴν νεολαίαν πρὸς πρακτικωτέρας κατευθύνσεις καὶ παράλληλα νὰ ἀναπτύξῃ ἐπὶ συγχρονισμένων βάσεων καὶ εἰς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἔκτασιν τὴν ἐπαγγελματικήν μας ἐκπαίδευσιν, τόσον διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ νέων δημοσίων Τεχνικῶν Σχολῶν, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν πάσης φύσεως Τεχνικῶν Σχολῶν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, εἶναι ἀναμφιβόλως ὀρθὴ καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικὴν ἀνάγκην.

Ἐπὶ μακρὰ ἔτη, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους ἐστράφη σχεδὸν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὴν κλασσικὴν παιδείαν, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ σημαντικὸς διὰ τὴν οἰκονομικήν μας ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ τεχνικοῦ μας πολιτισμοῦ, κλάδος τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ἐκπαιδεύσεως καὶ δὴ ἐκ τούτου ἡ κατωτέρα καὶ μέση τεχνικὴ ἐκπαίδευσις καθυστέρησεν ἐν Ἑλλάδι. Τὸ Κράτος ἀπὸ τῆς συστάσεώς του καὶ μέχρι τοῦδε ἠρκέσθη ἁπλῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ, νὰ κατευθύνῃ καὶ κατά τινα τρόπον νὰ ἐνισχύῃ δι' ἀσημάντου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τὰ κατὰ τὸ Σύνταγμα ἱδρυόμενα ὑπὸ φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων σχολεῖα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐκτὸς δύο Δημοσίων Τεχνικῶν Σχολῶν κατωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, τῆς Σιβιτανιδείου καὶ τῆς Παπαστρατείου, ὀφειλομένων καὶ τούτων εἰς κληροδοσίας καὶ δωρεάς, ὡς καὶ τῶν συσταθεισῶν κατὰ τὸ 1959 δύο Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ δώδεκα μέσων Σχολῶν Ἐργοδηγῶν τεχνικῶν βοηθῶν μὲ 1.500 περίπου σπουδαστάς, ὡς καὶ τριῶν κατωτέρων, ἱδρύθησαν καὶ λειτουργοῦσιν εἰς τὴν χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως τριακονταετίαν διακόσιαι περίπου κατώτεραι καὶ μέσαι ἰδιωτικαὶ σχολαὶ τεχνῶν καὶ πρακτικῶν ἐπαγγελμάτων, ἐξ ὧν 115 ὑπὸ νομικῶν καὶ 87 ὑπὸ φυσικῶν προσώπων μὲ σύνολον μαθητῶν 35.000 περίπου. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς δὲν περιλαμβάνονται αἱ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ξένων γλωσσῶν.

Αἱ σχολαὶ αὗται ἀνήκουσαι εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν, περιλαμβάνουσι τμήματα τῶν βασικωτέρων εἰδικοτήτων τεχνῶν καὶ πρακτικῶν ἐπαγγελμάτων ὡς π.χ. αἱ μὲν κατώτεραι τμήματα μηχανοτεχνιτῶν, ἠλεκτροτεχνιτῶν, μηχανοτεχνιτῶν αὐτοκινήτων, τεχνιτῶν κλωστοϋφαντουργίας ἐν γένει, οἰκοδόμων, ξυλουργῶν, ἀμφιέσεως, ἀσυρμάτων, οἰκοκυρικῆς, διακοσμητικῆς, ζωγραφικῆς, κομμωτικῆς, κλπ., αἱ δὲ μέσαι τμήματα ἐργοδηγῶν τεχνιτῶν βοηθῶν, μηχανολόγων, ραδιοηλεκτρολόγων, οἰκοδόμων καὶ δημοσίων ἔργων, μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὑπομηχανικῶν, μονοταξίου λογιστικῆς, ξένων γλωσσῶν, στενοδακτυλογράφων κλπ.

Ἅπασαι σχεδὸν αἱ σχολαὶ αὗται, πλὴν ἐλαχίστων ἡμερησίων ὡς ἡ Σιβιτανίδειος, ἡ Παπαστράτειος Σχολὴ ἀθυρμάτων καὶ διακοσμητικῆς, ἡ Σεβαστοπούλειος Ἀθηνῶν, ὁ «Παπαφλέσσας» Καλαμῶν, ἡ τεχνικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἡρακλείου καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἱδρυθεῖσαι σχολαὶ Ὑπομηχανικῶν καὶ Ἐργοδηγῶν, λειτουργοῦσι κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας. Οὕτω ἔχει ἐπικρατήσει ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν χώραν μας τὸ σύστημα συμπληρωματικῆς (ἐπιμορφωτικῆς) τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ ἐργαζόμενοι πρὸς ἄμεσον βιοπορισμὸν ὡς μαθητευόμενοι εἰς διαφόρους τέχνας καὶ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ πρακτικῶς ἀσκούμενοι εἰς ταῦτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἐργοστάσια, ἐργαστήρια καὶ καταστήματα νέοι καὶ νεάνιδες φοιτῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρω νυκτερινὰς τεχνικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς σχολὰς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεώς των διὰ τῆς θεωρητικῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διδασκαλίας εἰς τὴν εἰδικότητά των.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐκτὸς τῆς μεγίστης ἐξυπηρετήσεως τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς τὰς ἐνδεεστέρας τάξεις τῆς κοινωνίας μας, συντελεῖ σπουδαίως καὶ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους σπουδῶν εἰς τοιαύτας σχολάς, ὅπερ εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ τῶν δημοσίων Σχολῶν. Καὶ τοῦτο εἶναι φυσικόν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ δημόσιαι σχολαὶ λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας καὶ οὖσαι κατὰ συνέπειαν καταρτιστικαὶ τόσον ἀπὸ ἀπόψεως θεωρητικῆς διδασκαλίας ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν ἐν αὐταῖς, εἶναι ὑποχρεωμέναι διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ συγκροτῶσι πλήρεις καὶ πολυδαπάνους ἐργαστηριακὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διατηρῶσι μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν μὲ πλήρεις ὡς ἐκ τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς ἰδιότητός του ἀποδοχάς. Ἀντιθέτως αἱ ὑπὸ φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἱδρυόμεναι καὶ συντηρούμεναι σχολαὶ συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως λειτουργοῦσαι κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας καὶ παρέχουσαι θεωρητικὴν κυρίως μόρφωσιν εἰς τοὺς ἐργαζομένους, ὡς ἐλέχθη, πρὸς βιοπορισμὸν καὶ πρακτικῶς ἀσκουμένους ἐν ταῖς ἐργασίαις των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας σπουδαστάς των, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην συντηρήσεως ἐργο-

ΕΝΙΑΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ πληροφορίαι, δημοσιευθεῖσαι προσφάτως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ὑπεγράμμιζαν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ εὐημερία τῆς Δ. Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, θέτουσα εἰς διάθεσιν τῶν κυβερνήσεων μεγαλύτερα κονδύλια καὶ ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτὰς νὰ ἀναλάβωσιν ὑποχρεώσεις διὰ μακροπρόθεσμα καὶ ριζοσπαστικὰ προγράμματα, ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας. Ὅλαι αἱ ἐκθέσεις ποὺ στέλλονται εἰς τὴν Οὐνέσκο, τὴν μορφωτικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ο. Η.Ε., ἀναφέρουν ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἔχουν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην νὰ περιορίσουν τὰς ἄλλας δαπάνας καὶ νὰ ἐνισχύσουν καὶ νὰ ἀναπροσαρμόσουν τὴν Παιδείαν των. Συγκεκριμένως ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, κατὰ τὰ 30 τελευταῖα ἔτη, ἐνῶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 300%, διὰ τὴν πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν ἡ αὔξησις ἔφθασε τὰ 680%. Ἐπομένως, ηὐξήθησαν περισσότερον ἀπὸ τὸ διπλάσιον, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ποσὰ ποὺ διατίθενται δι' αὐτοκίνητα, ψυγεῖα, ἠλεκτρικὰς κουζίνας καὶ ἄλλα εἴδη.

Ἡ ἀνάγκη διὰ πληρεστέραν μόρφωσιν ἔχει καταστῆ ἐπιτακτικὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἔχουν κατανοήσει αἱ κυβερνήσεις, οἱ παιδαγωγοὶ καὶ οἱ γονεῖς. Μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ ἐδημιουργήθη μία γενικὴ τάσις: νὰ ἐξοδεύῃ περισσότερα χρήματα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν. Ἕνας Ἀμερικανὸς οἰκονομολόγος παρετήρησε τὰ ἑξῆς σχετικῶς: «Ἐφ' ὅσον τὸ εἰσόδημα τῶν οἰκογενειῶν ἔχει αὐξηθῆ, οἱ γονεῖς ἀντελήφθησαν ὅτι κάνουν τὴν καλύτερη τοποθέτησι χρημάτων, ἐπεκτείνοντες τὴν μόρφωσι καὶ τὰς γνώσεις τῶν παιδιῶν τους, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἀποδώσῃ ἀργότερα πολλὰ περισσότερα. Ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορία τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δὲν διετίθεντο τόσα ποσά, εἴτε ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμό, εἴτε ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ μόνο μία σώφρονα τοποθέτησιν χρημάτων. Βελτιώνει τὴν γενικὴ παιδεία καὶ ἀνεβάζει τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ».

Ἐπὶ πλέον, ὅπως ἐπῆλθε συνεργασία μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν εἰς τὸν πολιτικόν, οἰκονομικὸν καὶ στρατιωτικὸν τομέα, ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία καὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς Παιδείας. Εἰς τὰς διαφόρους χώρας ὑπάρχουν διαφορετικὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα, καὶ μία συνεργασία θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παιδείας.

Ἤδη, πολλὰ κράτη ὑπέβαλαν ἐκθέσεις εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐτιτλοφόρησαν τὰς ἐκθέσεις των: «Σκοποὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος εἰς τὴν Εὐρώπην μέχρι τοῦ 1970». Ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκθέσεις μελετᾶ τώρα ἡ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ τὴν ἀποτελοῦν ὁ Σουηδὸς Ἴνγκβαρ Σβέννιλσεν, ὁ Γερμανὸς Φρῆντριχ Ἔντιγκ καὶ ὁ Ἄγγλος Λάϊονελ Ἔλβιν. Ὅταν συγκεντρωθοῦν ὅλαι αἱ ἐκθέσεις, θὰ συγκληθῇ νέα διάσκεψις, ποὺ θὰ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ σχέδια καὶ θὰ διαπιστώσῃ εἰς ποῖα σημεῖα ὑπάρχει συμφωνία καὶ εἰς ποῖα διαφωνία, ὥστε νὰ καταστρωθῇ κατόπιν ἕνα κοινὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἰσχύσῃ δι' ὅλας τὰς χώρας, μὲ τὰς ἀπαραιτήτους προσαρμογὰς πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Μία πρώτη διαπίστωσις ποὺ ἔγινε, εἶναι ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἀμερικανικόν, παρουσιάζει πολλὰς ἐλλείψεις καὶ διαφοράς. Ἀλλὰ διαφοραὶ ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Οἱ ἐμπειρογνώμονες ἔχουν ὅμως τὴν γνώμην, ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἕνα κοινὸν «μέτρον» διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, δοθέντος μάλιστα, ὅτι ὑπάρχει μὲ τὸν Ἀνατολικὸν συνασπισμὸν ἕνας ὀξύτατος ἀνταγωνισμός. Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἐμπειρογνώμονες πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συσταθῇ μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι θὰ καταστρώσουν ἕνα κοινὸν πρόγραμμα μαθημάτων, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ μία ἐπέκτασις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος στὰς διαφόρους χώρας, συγχρόνως δὲ νὰ γίνουν αἱ ἀπαραίτητοι βελτιώσεις.

Ἡ προοπτικὴ εἶναι ὅτι ἡ παιδεία θὰ γνωρίσῃ νέαν ἄνθισιν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν.

στασιακῶν συγκροτημάτων εἰμὴ μόνον ὑποτυπωδῶν ἐργαστηρίων δι' ὑποδειγματικὰς τρόπον τινὰ πρακτικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐφαρμογάς, καὶ ἑπομένως ὀλιγώτερον δαπανηρῶν. Ἐπίσης δὲν εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ διατηρῶσι μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν μὲ πλήρεις ἀποδοχάς, ἀλλὰ τοιοῦτον ἐπὶ ὡριαίᾳ ἀποζημιώσει καὶ μάλιστα ἐπιλεγόμενον ἐλευθέρως καὶ δὴ μεταξὺ τῶν πλέον εἰδικευμένων ἐπιστημόνων, οἵτινες διαθέτουσι χρόνον διὰ νυκτερινὴν ἐργασίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη τὸ Κράτος διέθετε ἄφθονα τὰ μέσα διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τῆς λειτουργίας Ἐπαγγελματικῶν καὶ ἰδίᾳ τεχνικῶν σχολῶν, θὰ ἔδει διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους νὰ προχωρήσῃ μετὰ πάσης περισκέψεως, ἀποφεῦγον τὴν ἵδρυσιν ἀθρόως τοιούτων σχολῶν καὶ μάλιστα εἰς κέντρα ἥσσονος βιομηχανικῆς δραστηριότητος, νὰ περιορισθῇ δέ, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνάγκη, εἰς τὴν ἵδρυσιν εὐαρίθμων κατωτέρων κατὰ προτίμησιν πλήρων καταρτιστικῶν ἡμερησίων τεχνικῶν σχολῶν, περιλαμβανουσῶν εἰ δυνατὸν καὶ οἰκοτροφεῖα, εἰς τὰ πλέον σημαντικὰ ἀπὸ ἀπόψεως βιομηχανικῆς ἐν γένει δραστηριότητος κέντρα τῆς χώρας μόνον.

Παραλλήλως, καὶ ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος ἀναγνωρίζει τὴν ὑφισταμένην ἐν τῇ χώρᾳ πραγματικότητα ὡς ἔχει διαμορφωθῆ αὕτη, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς δράσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει δημιουργηθῆ ἤδη ἡ σπονδυλικὴ στήλη τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ἐκπαιδεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς, ἐξ ἀδηρίτου βιοτικῆς ἀνάγκης, ὡς ἐλέχθη, προτιμήσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας συντηρουμένων κυρίως νυκτερινῶν σχολῶν, χρειάζεται νὰ δοθῇ θαρραλέα καὶ ἀποφασιστικὴ ἐνίσχυσις καὶ δὴ οἰκονομικὴ πρὸς τοὺς φορεῖς ταύτης.

Ἡ ἀξιολόγησις καὶ ἀξιοποίησις τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας σημαντικοῦ ἔργου εἰς τὸν τομέα τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς μας ἐν γένει ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ στενὴ μετ' αὐτῆς συνεργασία τοῦ Κράτους, θὰ ἔχῃ λαμπρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν σύμμετρον ἀνάπτυξιν τοῦ σημαντικωτάτου τούτου κλάδου εἰδικῆς παιδείας. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος καὶ ἡ μορφὴ συνεργασίας, διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ὁποίας ἐγγυᾶται ἡ εὐελιξία τὴν ὁποίαν δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἔναντι τοῦ πολυπλόκου καὶ δυσκινήτου Κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

ΙΩ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν

Ἡ σημασία τῶν ξένων γλωσσῶν εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΙ ΞΕΝΑΙ γλῶσσαι ἀπετέλουν πάντοτε διὰ τὸν ἄνθρωπον—ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἕλληνα—ἕνα πολύτιμον στοιχεῖον μορφώσεως, τὸ ὁποῖον διηύρυνε τὸν πνευματικόν του ὁρίζοντα, ἐπλούτιζε τὰς γνώσεις του, καθίστα αὐτὸν ἱκανὸν νὰ γνωρίσῃ ἀπ' εὐθείας καὶ νὰ μελετήσῃ τὰ προϊόντα τῆς ξένης διανοήσεως. Ἀπετέλει συγχρόνως δι' αὐτὸν καὶ ἕνα ὄχι ἀσήμαντον στοιχεῖον «κοινωνικῆς» προβολῆς (διὰ τὸν Ἕλληνα, π.χ. ἡ γνῶσις τῆς γαλλικῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς γερμανικῆς καὶ ἀγγλικῆς, ἐθεωρεῖτο προπολεμικῶς ὡς πιστοποιητικὸν καλῆς ἀνατροφῆς). Τέλος, αἱ ξέναι γλῶσσαι ἦσαν ἀπαραίτητοι δι' ὡρισμένους — ἀλλὰ μᾶλλον περιωρισμένους — ἐπαγγελματικοὺς κλάδους: διπλωματικὸν στάδιον, διεθνὲς ἐμπόριον, ὑπερπόντιον ναυτιλίαν κ.ἄ.

Μεταπολεμικῶς, ἡ σημασία καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν ξένων γλωσσῶν ηὔξησε τεραστίως καὶ ἰδίως διὰ τοὺς λαοὺς ἐκείνους ποὺ δὲν ὁμιλοῦν τὰς δύο ἢ τρεῖς γλώσσας ποὺ τείνουν νὰ γίνουν διεθνεῖς, λόγῳ τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ποὺ τὰς χρησιμοποιοῦν. Αἱ ξέναι γλῶσσαι ἔπαυσαν πλέον νὰ εἶναι ἁπλῶς «στοιχεῖα μορφώσεως»—ὅπως εἶναι κάθε γνῶσις—,οὔτε ἁπλῶς μέσα ἀπ' εὐθείας προσεγγίσεως καὶ καλλιτέρας κατανοήσεως τῶν προϊόντων τοῦ παγκοσμίου πνεύματος. Καὶ ἀπέβησαν κυρίως καὶ πρωταρχικῶς μέσον συνεννοήσεως μετὰ τῶν συναν θρώπων μας εἰς τὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν καὶ ἐργαζόμεθα. Ὁ δὲ χῶρος αὐτὸς εἶναι σήμερον πολὺ εὐρύτερος τοῦ χώρου τοῦ παρελθόντος. Τὰ ἐθνικὰ σύνορα καταργοῦνται ραγδαίως ἀπὸ ἀπόψεως ἐπικοινωνίας: δὲν ἀποτελοῦν πλέον ἐμπόδιον, καὶ γίνονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν πλέον δυσδιάκριτα. Οἱ περιωρισμένοι οἰκονομικοὶ ἐθνικοὶ χῶροι, μὲ τὰ δασμολογικὰ τείχη, ἐξαφανίζονται καὶ ἐντάσσονται εἰς εὐρυτέρας οἰκονομικὰς μονάδας, ἀντιστοιχούσας εἰς τεραστίους γεωγραφικοὺς χώρους.

Αἱ παγκόσμιαι αὐταὶ τάσεις ἐκδηλοῦνται καὶ ἐφαρμόζονται ὅσον ἀφορᾶ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς προσχωρήσεώς της εἰς τὴν Ε. Ο. Κ., τῆς ὁποίας ἡ οἰκονομικὴ σήμερον μορφὴ θὰ γίνῃ σύντομα καὶ χωρὶς νὰ τὸ πολυκαταλάβωμεν πολιτικὴ καὶ τέλος καὶ πνευματική. Ἡ Ὀργάνωσις Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας μελετᾶ ἤδη τὸ θέμα αὐτὸ μέχρι τῶν ἀκραίων ἐφαρμογῶν του καί, ὡς ἀνεγράφη προσφάτως εἰς τὸν τύπον, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ προχωρήσῃ συντόμως εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν καὶ ἑνὸς ἑνιαίου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐνδεχομένως καὶ διὰ τὴν Ἀμερικήν. Ἁρμόδιος ἐκπρόσωπος τῆς Ο.Ε.Ο.Σ. ἐδήλωσε σχετικῶς τὰ ἀκόλουθα: «Εἶναι εὐνόητον, ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ συνεργασία τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς νὰ ὁδηγήσῃ καὶ εἰς συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ πεδίου».

Μία πρώτη σχετικὴ διάσκεψις ἔγινεν ἤδη εἰς Οὐάσιγκτον ὅπου μεταξὺ ἄλλων, ἐξητάσθησαν αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ προϋποθέσεις διὰ «κοινὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα». Φυσικά, ὅλα αὐτὰ θὰ ὁδηγήσουν κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν διαρκῶς μεγαλυτέραν χρησιμοποίησιν βασικῶς τῶν διεθνῶν θεωρουμένων ξένων γλωσσῶν, ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς.

Τὴν συντελουμένην αὐτὴν εἰς παγκόσμιον κλίμακα μεταβολὴν ἐξέφρασεν ἐγκαίρως καὶ παραστατικὰ τὸ 1955 εἰς ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁ ἐπίσημος κρατικὸς ἐκπρόσωπος, εἰπὼν ὅτι: «τὸ μάθημα τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἀποτελεῖ σήμερον τὸ σπουδαιότερον μάθημα εἰς τὰ Ἰαπωνικὰ σχολεῖα*».

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἰσχύοντα διὰ τὴν Ἰαπωνίαν τῶν 90 ἑκατομμ. κατοίκων (καὶ ὅπου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, συνετελέσθη ἕνα «θαῦμα» μεταπολεμικῆς ἀνορθώσεως ἀνάλογον μὲ τὸ γνωστὸν εἰς ἡμᾶς «θαῦμα» τῆς ἀνορθώσεως τῆς Δ. Γερμανίας) ἰσχύουν πολλαπλασίως διὰ τὰ κράτη μὲ ὀλιγάριθμον πληθυσμὸν καὶ μὲ γλῶσσαν πολὺ ὀλιγώτερον διαδεδομένην. Οὕτω ἡ Σουηδία καὶ ἡ Δανία εἰσήγαγον ἤδη ἀπὸ ἐτῶν τὰς ξένας γλώσσας (ἀγγλικήν, γερμανικὴν) παραλλήλως μὲ τὰς ἐθνικὰς γλώσσας των εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, τὰς ἀντιστοιχούσας πρὸς τὸ ἡμέτερον Δημοτικόν.

Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθῇ, πρὸς τιμὴν τοῦ θαυ-

---

* Ὅρα «Publications of the Modern Language Association of America», 1956, Vol VXXI, No. 4, σελ. 42.

μασίου λαοῦ μας, καὶ νὰ ἐξαρθῆ ὡς μία ἀκόμη ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τῆς εὐφυΐας, τῆς ζωτικότητος, τῆς προσαρμοστικότητος καὶ τῆς ἀμέσου ἀντιλήψεως τῶν γύρω του διαμορφουμένων νέων συνθηκῶν, τὸ γεγονὸς ὅτι χωρὶς τὴν παραμικρὰν καθοδήγησιν ἢ διευκόλυνσιν οἱουδήποτε, ἐπεδόθη ἀπὸ ἐτῶν μὲ ζῆλον εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν, καὶ ἀπὸ τὰ πλέον ἀπομακρυσμένα χωρία τῶν συνόρων, τῆς Μεσσηνίας ἢ τῆς Κρήτης, ἀπὸ τοὺς Μωλάους καὶ τὸν Βιάννον, ζητοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν παρουσίαν ἑνὸς διδασκάλου ξένων γλωσσῶν. Ἰτωχαὶ ἀγροτικαὶ κοινότητες προσφέρονται προθύμως νὰ ἀναλάβουν πρὸς τοῦτο δυσβάστακτα οἰκονομικὰ βάρη... Καὶ τὰ «ὀργῶντα πρὸς μάθησιν» ἀγροτόπαιδα διανύουν πολλάκις πεζῆ ὁλόκληρα χιλιόμετρα διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ μάθημα μιᾶς ὥρας.

Τὸ παρήγορον αὐτὸ φαινόμενον ἐξῆρε εἰς τὴν ἐξαίρετον περὶ παιδείας πρόσφατον ἔρευνάν του καὶ ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τοῦ «Βήματος» κ. Ε. Τζαμουράνης, γράφων: «Εἶναι αὐτὸ μία ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις ὅτι ὁ λαός μας βρίσκει συχνὰ τὸν σωστὸ δρόμο χωρὶς καμμία ἄνωθεν καθοδήγησιν».*

ΦΥΣΙΚΑ, τὴν ἀνάγκην τῶν ξένων γλωσσῶν, ποὺ «διαισθάνθηκε» τόσο γρήγορα ὁ ἑλληνικὸς λαός, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν ἱκανοποιήση, καὶ μάλιστα εἰς τόσην ἔκτασιν, ἂν δὲν ἐμεσολάβει ἕνας ἄλλος πολύτιμος, ἀλλὰ καὶ τόσον συχνὰ παραγνωριζόμενος παράγων τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, ἡ θαυματουργὸς ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τοῦ ἕλληνος, αὐτὴ ποὺ τόσον συχνὰ καλύπτει τὴν ἀπουσίαν, ἢ τὴν ὀλιγωρίαν, ἢ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους.

Ἐπανελήφθη ἄλλωστε καὶ ἐδῶ ὅ,τι γενικώτερα ἔγινε εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀντιμετώπισε σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τὴν ἀνάγκην τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν. Καὶ τὴν ἀντιμετώπισε μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Μόνη καὶ ἀβοήθητη, παρακωλυομένη εἰς τὴν προσπάθειά της ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου καὶ συγχρονισμένης νομοθεσίας, κατώρθωσε νὰ θέση εἰς λειτουργίαν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα 400 σχολὰς καὶ παραρτήματα διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν (κυρίως τῆς ἀγγλικῆς), μὲ 800 πεπειραμένους καθηγητὰς καὶ 40.000 σπουδαστάς. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προσθέσωμεν τὰς ἑκατοντάδας τῶν φροντιστηρίων ξένων γλωσσῶν μὲ ἀξιοσημείωτον ἐπίσης ἀριθμὸν μαθητῶν. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά, πιστοποιούμενα ἀπὸ τὰν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν πτυχίων τῶν χορηγουμένων εἰς τὰς ἐνταῦθα διεξαγομένας ἐξετάσεις παρὰ ξένων Πανεπιστημίων, καὶ τοῦτο ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα ἄτινα ἀποδίδει παρὰ τὴν ὑπερεκατονταετῆ παράδοσιν καὶ τὴν σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὴν δημοσίαν Μέσην Ἐκπαίδευσιν.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ μνημονευθῆ καὶ ἡ σχετικὴ συμβολὴ τῶν ξένων ἰνστιτούτων, πολύτιμος ἀπὸ ἀπόψεως ποιοτικῆς, ἀλλὰ περιωρισμένη τοπικῶς καὶ ἀριθμητικῶς, πλὴν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΤΟ Κράτος, ἀπορροφηθὲν μεταπολεμικῶς ἐπὶ ἔτη ἀπὸ τὴν καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐρειπίων καὶ τὴν προσπάθειαν ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας, μόλις τὸ 1959 ἠδυνήθη νὰ στρέψη οὐσιαστικὰ τὴν προσοχήν του πρὸς τὴν παιδείαν. Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῆς ἑλλ. ἐκπαιδεύσεως εἶναι τόσον μεγάλαι καὶ τὰ κενὰ τόσον πολλά, ὥστε ἐλάχιστα ἠδυνήθη νὰ πράξη εἰς τὸν τομέα τῶν ξένων γλωσσῶν. Μεταξὺ αὐτῶν, πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν τὴν ἵδρυσιν τῶν τμημάτων ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ δύο Πανεπιστήμια, μὲ πολὺ περιωρισμένον ἀριθμὸν σπουδαστῶν, τὴν ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως Γυμνασίων μὲ «κατεύθυνσιν ξένων γλωσσῶν», καὶ τέλος τὴν ἵδρυσιν τῆς σχολῆς μετεκπαιδεύσεως καθηγητῶν ἀγγλικῆς (Σ. Ε. Λ. Ε. Τ. Ε.).

Ὁ κ. Γρηγ. Κασιμάτης, ἀναλαβὼν κατὰ Νοέμβριον 1961 τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐπεδίωξε νὰ θέση εἰς οὐσιαστικὴν ἐφαρμογὴν τὴν ἀπόφασιν περὶ λειτουργίας Γυμνασίων μὲ «κατεύθυνσιν ξένων γλωσσῶν». Ἐπεζήτησε πρὸς τοῦτο τὴν συμπαράστασιν τῶν ἐνταῦθα μορφωτικῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας. Κατόπιν δὲ συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἑλληνικῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ κ.κ. Ρ. Κλώζ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Βρεταν. Συμβουλίου ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ Ἀλ. Χάρκνες, διευθυντὴς τῆς Ἀμερικαν. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὑπέβαλον εἰς αὐτὸν ἔκθεσιν περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔλαβε ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑποδείξεις τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων καθηγητῶν Ἔρνεστ Χαίηντεν, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τέξας, καὶ Φ. Ρ. Πάλμερ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βορ. Οὐαλλίας, οἵτινες εἶχον ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῆς Ἀμερικαν. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καὶ τοῦ Βρεταν. Συμβουλίου. Εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἀνεγράφη ὅτι ἡ ἔκθεσις συνιστᾶ τὴν ἔνταξιν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς τὸ κανονικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, προβλέπει δὲ τὴν προετοιμασίαν καταλλήλου διδακτικοῦ προσωπικοῦ δι' εἰδικῶν σεμιναρίων ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἀμερικανικῶν μορφωτικῶν ὑπηρεσιῶν, καθὼς καὶ διὰ τῆς χορηγήσεως ὑποτροφιῶν εἰς διδασκάλους διὰ σπουδὰς τῆς Ἀγγλικῆς εἰς βρεταννικὰ καὶ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, γεγονὸς ἀναμφισβήτητον παραμένει πάντοτε ὅτι, ἐνώπιον τῶν μεγίστων ἀναγκῶν τῆς ὅλης ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν περιωρισμένων δυνατοτήτων τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ στηρίζηται, κατὰ τὰ προσεχῆ τοὐλάχιστον ἔτη, κυρίως ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν ζητεῖ ἀπὸ τὸ Κράτος διὰ νὰ ἐπιτελέση ἀρτίως τὸ ἔργον της, παρὰ μόνον τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς σχετικῆς νομοθεσίας. Σημειωτέον ὅτι τὴν νομοθετικὴν ταύτην ρύθμισιν τὸ Κράτος ὑπεσχέθη μέχρι σήμερον διὰ δεκάδος τοὐλάχιστον ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐγγράφων καὶ ἐπισήμων ἐν τῇ Βουλῇ σχετικῶν δηλώσεων.

* Ὅρα «ΒΗΜΑ», 24 Ἰουνίου 1962.

Ὁ κ. Γρηγ. Κασιμάτης ἀπευθύνεται πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε.Ι.Τ.Ε.Σ.

Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερά, καθήμενοι, ὁ κ. Στ. Βουτυρᾶς, διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ κ. Ἰω. Θεοδώρου, πρόεδρος Ε.Ι.Τ.Ε.Σ., ὁ κ. Κων. Ὀλύμπιος, ἀντιπρόεδρος Ε.Ι.Τ.Ε.Σ., καὶ δεξιὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ κ. Γρ. Κασιμάτη, ὁ κ. Χρ. Σολωμονίδης, γεν. γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ἡ Κα Νίκη Ἀντωνακάκη, πρόεδρος τοῦ Α.Σ.Ε.Π.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Τ βράδυ τῆς Τετάρτης 20 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡ «Ἕνωσις Ἱδρυτῶν Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν» ἡ ὁποία περιλαμβάνει καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς Ξένων Γλωσσῶν, παρέθεσε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γρηγορίου Κασιμάτη εἰς τὸ «Ἔντεν» τοῦ Παλ. Φαλήρου.

Εἰς τὴν ἐγκάρδιον αὐτὴν συνεστίασιν, ὅπου θερμὰ ἐξεδηλώθησαν τὰ αἰσθήματα σεβασμοῦ, ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ὁλοκλήρου τοῦ κλάδου τῆς ἰδιωτικῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, παρέστησαν, πλὴν τοῦ τιμωμένου, καὶ ἡ ἐρίτιμος αὐτοῦ σύζυγος Κα Ἔφη Κασιμάτη, κόρη τοῦ ἀειμνήστου βουλευτοῦ Θεσ)κης Ἀλεξάνδρου Βουτυρᾶ καὶ ἐγγονὴ τοῦ κορυφαίου δημοσιογράφου καὶ ἱστορικοῦ τοῦ Ἀλυτρώτου Γένους Σταύρου Βουτυρᾶ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Χρ. Σολωμονίδης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Στ. Βουτυρᾶς, ἡ πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ προϊσταμένη τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Συντονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κα Νίκη Ἀντωνακάκη, ὁ Γεν. Διευθυντὴς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Δημ. Κορωναῖος, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Ἐπαγγ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἰωάνν. Λυμπερόπουλος, ὁ ἐπίτ. Γεν. Διευθυντὴς Ἐπ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Εὐάγγ. Ἰατρίδης, ὁ Διευθυντὴς Ἐπαγγ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Νικ. Βασιώτης καὶ πολλαὶ ἄλλαι προσωπικότητες τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου. Ὁ κλάδος τῆς ἰδιωτικῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐξεπροσωπήθη ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Ἰω. Θεοδώρου, γεν. διευθυντὴν τῶν Σχολῶν «Πάλμερ», καὶ ἀπὸ τὴν ὁλότητα σχεδὸν τῶν διευθυντῶν καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ πλείστων τῶν Ἐπαρχιῶν. Οἱ προσκεκλημένοι ὑπερέβησαν τοὺς τετρακοσίους.

Κατὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην συγκέντρωσιν τὸν τιμώμενον Ὑπουργὸν ἐχαιρέτισεν ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Κωνστ. Ὀλύμπιος, γεν. διευθυντὴς τῶν Σχολῶν «Ντήζελ», ὁ ὁποῖος διηρμήνευσε πρὸς τὸν κ. Κασιμάτην τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ποὺ ὁλόκληρος ὁ κλάδος, ἀλλὰ καὶ σύμπας ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, τρέφει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ διεδήλωσε τὴν πανελλήνιον πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν

τοῦ κ. Κασιμάτη ἡ ἑλληνικὴ Παιδεία θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς ἀνταξία καὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἀπεριορίστων ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς μας.

«Τὸ ἔργον, ἄλλωστε, τοῦ κ. Γρηγορίου Κασιμάτη, ὡς δημοσίου ἀνδρός, ἐτόνισεν ὁ κ. Ὀλύμπιος, θὰ μείνῃ συνδεδεμένον μὲ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ζωτικωτέρων τομέων τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι αὐτὸς ἔθεσε τὰς βάσεις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐν Ἑλλάδι, ὅτι ἐμερίμνησεν ἐκ τῶν πρώτων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ τόπου εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὅτι ὑπῆρξεν ὁ μαχητικώτατος ὑπερασπιστὴς τῶν ἐθνικῶν δικαίων εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια, ὅτι συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλλάδος ὡς τοῦ προμαχῶνος τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Μεσογείου.

» Ἀλλ' αἱ προσφοραὶ αὗται,συνέχισεν ὁ κ. Ὀλύμπιος, δὲν θὰ ὡλοκλήρωναν τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀνδρός, ἐὰν δὲν ἀνελάμβανεν οὗτος τὸν πλέον νευραλγικὸν κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν τομέα τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας, τὸν τομέα τῆς μορφωτικῆς προπαρασκευῆς τοῦ Ἔθνους διὰ τὰ μεγάλα καὶ δυσχερῆ ἔργα τῆς διαμορφουμένης νέας κοσμοϊστορικῆς ἐποχῆς μας.

» Ἡ Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ ἀνεφέρῃ εὐγνωμόνως τὸν Γρηγόριον Κασιμάτην ὡς τὸν πρῶτον ὑπουργὸν ὁ ὁποῖος ἀντελήφθη ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Παιδεία ἀποτελεῖ τομέα δι' ἐπενδύσεις ἀνασυγκροτήσεως, μακρᾶς μὲν ἀλλὰ βεβαίας καὶ πλουσιωτάτης ἀποδόσεως. Τὰ ὅσα μέχρι σήμερον ἐπετελέσθησαν, μακρὰν περιττῶν τυμπανοκρουσιῶν, εἶναι ἀπτὰ παραδείγματα τῆς ρεαλιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν μεγίστων ἀναγκῶν τοῦ τομέως τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας. Ὁ ὀργασμὸς τῆς ἐργασίας περὶ τὰ πλέον νευραλγικὰ καὶ χρονίζοντα ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα τῆς χώρας, ἀποδεικνύει τὸν δυναμισμόν, τὴν αἰσιοδοξίαν, τὸν ὀρθολογισμόν, τὴν γενικὴν ἐνόρασιν, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν θέλησιν τοῦ Γρηγορίου Κασιμάτη».

Περαίνων τὴν ὁμιλίαν του, ὁ κ. Ὀλύμπιος, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ Τεχνικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις εὑρίσκεται μὲ ἀπόλυτον πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὄχι ὡς ἁπλοῦς θεατὴς ἀλλ' ὡς στενὸς συνεργάτης.

Ὁ κ. Γρηγ. Κασιμάτης, λαβὼν ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὴν ἀποψινὴν συγκέντρωσιν. Εὐχαριστῶ τόσον τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεώς σας, ὅσον καὶ ὅλους ἐσᾶς ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ προσέλθετε τόσον πρόθυμα. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν παλαιόν μου φίλον κ. Κ. Ὀλύμπιον δι' ὅσα ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη του τὸν ἔκαμε νὰ εἴπῃ. Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι ἐλέχθησαν καὶ ὑπερβολαί. Διότι, ὡς δημόσιος ἀνὴρ κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς τὰ κοινὰ ἀναμίξεώς μου οὐδὲν ἄλλο ἔπραξα πέραν τοῦ ὅ,τι τὸ ἐθνικὸν καθῆκον μοῦ ἐπέβαλλε.

»Πάντοτε ἐπίστευα, ὅτι ὁ δημόσιος ἀνὴρ ὁ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του, ἔχει χρέος ἔναντι τῆς Πατρίδος νὰ πράττῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον του, εἰς ὁποιαν θέσιν ἡ θεία Πρόνοια τὸν ἔχει τάξει. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς καὶ τὸ ἀξίωμα, ποὺ τοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ κυρίαρχος λαός, τιμᾷ καὶ εἰς τὴν γενικὴν πρόοδον θετικῶς συμβάλλει. Ὅλα δὲ αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ «τὸν τῆς πόλεως ἔπαινον», ἢ μᾶλλον χωρὶς νὰ τὸν προπαρασκευάζῃ. Ἡ ἱστορία, ὡς ὁ ἀντικειμενικώτερος κριτὴς τῶν ἔργων τῶν πολιτευομένων, θ' ἀποδώσῃ εἰς τὸν καθένα τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ ἐπαίνου, ἐφ' ὅσον βέβαια εἶναι ἄξιος αὐτοῦ (χειροκροτήματα).

»Ὁμολογῶ ὅτι ἀπόψε αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαράν, διότι εὑρίσκομαι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι εἰσήγαγον εἰς τὴν χώραν μας τὴν Τεχνικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Παιδείαν. Λέγεται, καὶ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἡ Παιδεία μας νοσεῖ καὶ μειονεκτεῖ ἔναντι τῆς προόδου τὴν ὁποίαν ἐπέτυχον τὰ προηγμένα κράτη τῆς Δύσεως. Μειονεκτεῖ καὶ εἰς στελέχωσιν, καὶ εἰς κτίρια, καὶ εἰς προγράμματα, καὶ εἰς ἐποπτικὰ ὄργανα καὶ εἰς πολλὰ ἀκόμη. Καὶ καταβάλλομεν ἐσχάτως τεραστίαν προσπάθειαν διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν Παιδείαν ποὺ τοῦ ἀξίζει καὶ γενικώτερον μέν, ἰδιαιτέρως δὲ Τεχνικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Παιδείαν συγχρονισμένην, ἐντὸς τῶν πλαισίων πάντοτε τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν παραδόσεων. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τὸ κατορθώσωμεν (χειροκροτήματα). Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν ποὺ προεθέσαμεν, δὲν φειδόμεθα κόπων καὶ θυσιῶν, καὶ συντόμως ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχωμεν τὰ πρῶτα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα (χειροκροτήματα). Διαρκὴς φρονίς μας εἶναι ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἡ προβολὴ τῶν ἀρίστων, αὐτῶν ποὺ θὰ κληθοῦν αὔριον νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον μας, καὶ ὁ ἐξοπλισμός των μὲ ὑγιεῖς ἀρχὰς ὥστε νὰ γίνουν οἱ θεματοφύλακες τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους μας.

»Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους ἐσᾶς, τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν σχολῶν τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Πολιτείας, διότι μόνοι διὰ τῆς ἐργασίας σας κατωρθώσατε νὰ θεμελιώσετε εἰς τὴν χώραν μας τὰς βάσεις τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Παιδείας καὶ νὰ κάμετε συνείδησιν τοῦ λαοῦ τὴν ἀνάγκην τῆς τεχνικῆς καταρτίσεως τῶν τέκνων του (χειροκροτήματα).

»Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐπιτεύξεις τῆς Τεχνικῆς ἔχουν μεταβάλει ὄχι μόνον τὸν ρυθμὸν τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν μορφὴν τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἐπὶ πλέον, διὰ τῆς εἰσόδου τῆς χώρας μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, καλούμεθα ὄχι μόνον νὰ συνεργασθῶμεν ἀλλὰ καὶ νὰ συναγωνισθῶμεν πρὸς συνεταίρους ποὺ ἔχουν μεγάλην τεχνικὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν. Ἔχουν ἐκφρασθῆ πολλαὶ ἐπικρίσεις καὶ ἐπιφυλάξεις διὰ τὴν εἴσοδον τῆς χώρας μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ εἶναι, ὅπως ἐπανειλημμένως ἔγραψα, μία θύελλα καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν ἐπιτυχῶς. Διότι, ἡ μὴ εἴσοδός μας εἰς αὐτὴν θὰ εἶχε καταστρεπτικώτατα ἀποτελέσματα διὰ τὴν χώραν μας (χειροχροτήματα).

»Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν ἔχομεν χρέος νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν τεχνικὴν Παιδείαν μας. Εἶπα καὶ προηγουμένως, ὅτι ἡ Πολιτεία σᾶς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, διότι ἐπὶ τόσα ἔτη ἐβαστάσατε τὸ βάρος τῆς τεχνικῆς καταρτίσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων. Κάποτε ὅμως πρέπει καὶ τὸ Κράτος ν' ἀναλάβῃ στὰ χέρια του τὴν Τεχνικὴν Παιδείαν, διότι καθῆκον του εἶναι νὰ παρέχῃ πᾶσαν μορφὴν Παιδείας εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Σεῖς, ποὺ ἔχετε ἀποκομίσει πλουσίαν πεῖραν, καλεῖσθε νὰ τὸ βοηθήσητε εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτήν. Θὰ εἶσθε οἱ πολύτιμοι σύμβουλοί του εἰς τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς σκοποῦ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου τόσα ἔχετε προσφέρει.

Σᾶς εὐχαριστῶ».

Τὸν λόγον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἠκολούθησαν θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ πολλαὶ ἐκδηλώσεις ἐγκαρδίας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπόν του.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

Συνεργασία IAS καὶ A.L.C. τοῦ Πανεπιστημίου COLUMBIA

ΜΕΣΑ εἰς τὰ πλαίσια τῆς σοβαρᾶς ἐκπαιδευτικῆς προσπαθείας ποὺ ἀνέλαβε τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, ΙΑΣ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν Ἑλλάδι, σημαντικὴν θέσιν κατέχει καὶ τὸ πρόγραμμα συνεργασίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ American Language Center, γλωσσολογικοῦ κέντρου τοῦ παγκοσμίου φήμης Πανεπιστημίου Columbia τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ ἐπιστημονικὴ ἐργασία ποὺ εἰς τὴν πραγματικότητα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ μέσα εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς «τεχνικῆς βοηθείας» πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν τόσον ζωτικὸν ἀπὸ πνευματικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως τομέα τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, ἀνελήφθη ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἐξαίρετος συμβολή του εἰς τὴν γενικωτέραν προσπάθειαν ὀργανώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Πράγματι ἡ ἐπίτευξις «τεχνικῆς βοηθείας», ἤτοι ἡ χρησιμοποίησις τῶν γνώσεων, τῆς πείρας καὶ τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα καταλήγουν διεθνοῦς κύρους ὀργανισμοὶ κατόπιν μακρῶν καὶ δαπανηρῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν, γινομένων ἀπὸ ὁμάδας διακεκριμένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐπὶ διαφόρων φλεγόντων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν θεμάτων, ἀνεγνωρίσθη σήμερον παρ' ὅλων ὡς ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη μέθοδος διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ θετικὴν πρόοδον.

Ἐν προκειμένῳ, τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν ἐξησφάλισε τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ American Language Center τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ School of General Studies τοῦ Πανεπιστημίου Columbia, καὶ ἀσχολεῖται εἰδικῶς μὲ τὴν ἔρευναν καὶ τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων ποὺ παρουσιάζει ἡ διδασκαλία τῆς ἀγγλικῆς - ἀμερικανικῆς γλώσσης εἰς τοὺς ξένους σπουδαστάς. Ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ τὸ A.L.C. παρηκολούθησε καὶ τοὺς 400 Ἕλληνας σπουδαστὰς ποὺ ἐφοίτησαν μεταπολεμικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Columbia. Πρόεδρος τοῦ American Language Center διετέλεσε μέχρι τέλους τοῦ 1961 ὁ καθηγητὴς κ. William Cullen Bryant II. Σημειωτέον ὅτι ὁ καθηγητὴς Bryant τυγχάνει μία διεθνοῦς φήμης ἐκπαιδευτικὴ προσωπικότης, εἰς αὐτὸν δὲ εἶχεν ἀνατεθῆ ἐπισήμως τὸ 1953 ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς Ἰαπωνίαν, ὅπου 7.000.000 σπουδασταὶ μὲ 85.000 καθηγητὰς ἀφιερώνουν 5 ὥρας ἑβδομαδιαίως διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης ταύτης*.

Τὸ πρόγραμμα συνεργασίας μεταξὺ ΙΑΣ καὶ A.L.C. περιελάμβανε σειρὰν εἰδικευμένων ἐρευνῶν καὶ μελετῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν καταλληλοτέρων μεθόδων διδασκαλίας καὶ ἐξετάσεως (testing) βάσει τῶν νεωτέρων πορισμάτων τῆς ἀμερικανικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιστήμης.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τούτου, ὁ καθηγητὴς Bryant ἐπεσκέφθη δὶς τὴν Ἑλλάδα, κατ' Ἰούνιον 1958 καὶ Σεπτέμβριον 1959, ὡς προσκεκλημένος τοῦ ΙΑΣ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του, ὁ καθηγητὴς Bryant παρηκολούθησεν αὐτοπροσώπως τὴν διδασκαλίαν εἰς τὸ ΙΑΣ καὶ ὑπέβαλε τὴν σχηματισθεῖσαν πειραματικὴν ὁμάδα ἐξ 100 σπουδαστῶν τοῦ ΙΑΣ εἰς ἐξετάσεις, βάσει τῶν ἐντύπων ἀλλὰ καὶ μαγνητοφωνημένων ἐξεταστικῶν τύπων (testing forms) τοῦ American Language Center, ποὺ περιλαμβάνουν ὄχι μόνον ἐξέτασιν τῶν λεξιλογικῶν, γραμματολογικῶν καὶ φιλολογικῶν γνώσεων τοῦ σπουδαστοῦ ἐν τῇ διδασκομένῃ γλώσσῃ, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον, τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ προφορικοῦ λόγου καὶ τῆς δομῆς τῆς γλώσσης. Ἐν συνεχείᾳ, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἐκείνων ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον μακρᾶς καὶ πολυπλεύρου ἐπιστημονικῆς ἐπεξεργασίας καὶ μελέτης εἰς τὸ American Language Center ποὺ διήρκεσεν ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον.

Ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης αὐτῆς «ἐρευνητικῆς» περιόδου ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις παρὰ τοῦ American Language Center κοινοῦ τύπου γραπτῶν ἐξετάσεων,

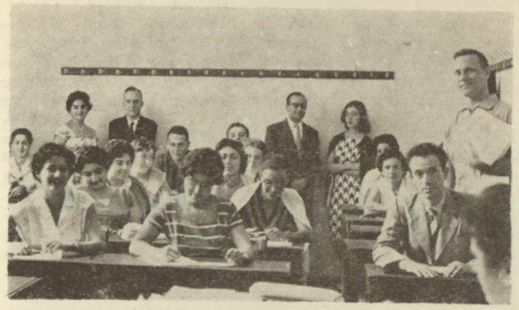

Ἐξετάσεις εἰς τὸ IAS *ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ καθ. κ.* W. C. Bryant *(ὀρθίου ἀριστερὰ εἰς τὸ βάθος), Προέδρου τοῦ* American Language Center *τοῦ Πανεπιστημίου* Columbia. *Ὄρθιος εἰς τὸ ἄκρον δεξιά, ὁ καθ. κ.* J.D. Logan, *Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ* IAS.

ὑπὸ τὸν χαρακτηριστικὸν προσδιορισμὸν «Columbia — IAS Examination». Ὁ νέος οὗτος τύπος ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν σπουδαστῶν τόσον τοῦ American Language Center ἐν Ἀμερικῇ ὅσον καὶ τοῦ ΙΑΣ ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξετάσεων ὁ καθηγητὴς Bryant ἦλθεν ἐν νέου εἰς Ἀθήνας τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1959.

Ἡ σύγκρισις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν νέου τύπου ἐξετάσεων αὐτῶν «Columbia — ΙΑΣ» μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τοῦ ΙΑΣ καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Columbia ὑπῆρξεν ἐκτάκτως ἱκανοποιητικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ ΙΑΣ, τῶν ὁποίων ὁ καθηγητὴς Bryant ἐξῆρε τὴν ὑψηλὴν στάθμην γνώσεων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπετέλεσε δὲ συγχρόνως ἀφετηρίαν νέων βελτιώσεων καὶ τελειοποιήσεων εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν μεθόδων διδασκαλίας τοῦ ΙΑΣ.

Τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀξιολόγου ταύτης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἤλθαν νὰ ἐπιβραβεύσουν τὴν μακρὰν καὶ πολυδάπανον προσπάθειαν τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, καὶ νὰ ἐπικυρώσουν ἅπαξ ἔτι τὴν δεδικαιολογημένην φήμην τῆς ὁποίας ἀπολαύει τοῦτο, τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικόν.

* Ὅρα Publications of the Modern Language Association of America, Vol. VXXI, No 4, Part II.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔμμα Γεράρδου

IAS

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, τὸ γνωστὸν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον μὲ τὰ ἀρχικά του Ι.Α.Σ., ἱδρύθη τὸ 1954 ἀπὸ ὁμάδα διακεκριμένων ἐκπαιδευτικῶν, καθηγητῶν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκετο ἡ ἀείμνηστος Δέσποινα - Ἔμμα Γεράρδου. Ἡ Ἔμμα Γεράρδου εἶχε ἐκ τῶν πρώτων προβλέψει τὴν μεγάλην χρησιμότητα ποὺ θὰ ἀπέκτα μεταπολεμικῶς διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα, ἠσχολήθη ἐπὶ μακρὸν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν εἰς εὐρείαν κλίμακα ἀνάπτυξιν τῆς διδασκαλίας της, καὶ διετέλεσεν Ἔφορος Σχολῶν τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι τοῦ 1954.

Τὸ πρῶτον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, ΙΑΣ, ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Laurence Bishop, Γεωργίου Κάλφογλου, Γεωργίου Κυρτσώνη, Ρίτας Μάγκου, Εὐαγγελίας Μπούρα, Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου καὶ Γεωργίου Ποιμενίδου. Κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, εἰς τὸ Ἐκπ. Συμβούλιον τοῦ ΙΑΣ μετέσχον καὶ οἱ διακεκριμένοι ἐκπαιδευτικοὶ κ.κ. Γεώργιος Τρυπάνης, Θεόδωρος Χαραλαμπίδης, νῦν διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἐν Ρόδῳ, καὶ ἡ Miss Patricia Laurencelle, νῦν κοσμήτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰνδιάνας, εἰς Η.Π.Α.

Κύριος σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, ὑπῆρξεν ἡ βελτίωσις τῶν μεθόδων διδασκαλίας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ ὁλοκλήρωσίς της διὰ τῆς παραλλήλου πρὸς τὰ ἀγγλικὰ βιβλία καὶ προγράμματα χρησιμοποιήσεως καὶ ἀμερικανικῶν βιβλίων καὶ συστημάτων, καὶ ἡ σπουδὴ τῆς ἀξιολόγου ἀμερικανικῆς φιλολογίας συγχρόνως μὲ τὴν ἀγγλικὴν τοιαύτην.

Μετὰ τὸν πρόωρον θάνατον τῆς Ἔμμας Γεράρδου, ἥτις δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου ποὺ ὡραματίσθη, τὴν Διεύθυνσιν Σπουδῶν τοῦ ΙΑΣ ἀνέλαβε τὸ 1956 ὁ διακεκριμένος ἀμερικανὸς γλωσσολόγος καθηγητὴς κ. John D. Logan Jr, M.A., ὅστις ἐσπούδασε Ἀγγλικὴν Φιλολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Brown, Η.Π.Α., καὶ Γλωσσολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Michigan. Ὁ καθηγητὴς J. Logan ἐδίδαξεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀγγλικῆς Γλώσσης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan ὡς βοηθὸς τοῦ παγκοσμίου φήμης προέδρου του, καθηγητοῦ κ. Robert Lado, εἰδικῶς ἀσχοληθέντος μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγγλικῆς εἰς ξενοφώνους σπουδαστάς. Ἐπίσης ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν ἕδραν τῆς Ἀμερικανικῆς Φιλολογίας τὴν ἱδρυθεῖσαν παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως βάσει τοῦ προγράμματος Fulbright.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν κεντρικῶν σχολῶν τοῦ ΙΑΣ, ἀποτελεῖται σήμερον ἀπὸ 60 περίπου διακεκριμένους καθηγητάς, Ἕλληνας, Ἀμερικανοὺς καὶ Ἄγγλους, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἠκολούθησαν εἰδικὰς σπουδὰς εἰς Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ κατέχουν ἐξαίρετα προσόντα καὶ μακρὰν πεῖραν. Ἐπίσης ἕτεροι 40 καθηγηταί, Ἕλληνες καὶ ξένοι, διδάσκουν εἰς τὰ Παραρτήματα τοῦ ΙΑΣ, ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Κατόπιν μακρᾶς καὶ σοβαρᾶς ἐκπαιδευτικῆς μελέτης ἡ ὁποία συνεπληρώθη καὶ ὡλοκληρώθη μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν συνεργασίαν τοῦ American Language Center τοῦ διεθνοῦς φήμης Πανεπιστημίου Columbia, νέα βιβλία, νέα προγράμματα καὶ νέαι μέθοδοι διδασκαλίας καὶ ἐξετάσεως εἰσήχθησαν εἰς τὸ ΙΑΣ. Παραλλήλως, τμήματα Ἀνωτέρων Σπουδῶν Ἀγγλικῆς Γλώσσης ἐλειτούργησαν πειραματικῶς τὸ 1961 εἰς τὸ ΙΑΣ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πανεπιστημίου Maryland. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων διδασκαλίας ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικά. Χιλιάδες σπουδαστῶν τοῦ ΙΑΣ ἀπεφοίτησαν μὲ ἀρτίαν γνῶσιν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔτυχον ὑποτροφιῶν εἰς Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἄλλοι ἠδυνήθησαν νὰ καταλάβουν διακεκριμένας θέσεις εἰς σημαντικοὺς ὀργανισμοὺς χάρις εἰς τὴν ἀρτίαν γλωσσομάθειάν των.

Ἐξ ἄλλου, 600 περίπου ἀπόφοιτοι τοῦ ΙΑΣ ἔτυχον τοῦ πτυχίου Proficiency in English εἰς τὰς ἐνταῦθα καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Μορφωτικοῦ τμήματος τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας διεξαχθείσας κατὰ καιροὺς ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan. Πολλοὶ ἐπίσης ἔλαβον τὰ πτυχία Lower καὶ Proficiency τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια Παραρτήματος τοῦ IAS *εἰς Ἀμαρούσιον τὸ 1955. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἐξ ἀριστερῶν: ὁ κ. Ἰω. Βορρές, δήμαρχος Ἀμαρουσίου, ἡ δις Ἀλ. Μπουντζούκα, διευθύντρια Σπουδῶν τοῦ Παραρτήματος, ἡ ἀείμνηστος Ἔμμα Γεράρδου καὶ ὁ κ.* Cavendish Cannon, *πρεσβευτὴς τῶν Η.Π.Α.*

Σήμερον τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, ποὺ ἀποτελεῖ μέλος τῆς «Ἐθνικῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν Ξένων Σπουδαστῶν», ἀναγνωρίζεται ὄχι μόνον πανελληνίως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ξένους ὀργανισμοὺς μεγάλου κύρους ὡς ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα ἐκ τῶν ἀρίστων.

Ἡ ἕδρα τοῦ ΙΑΣ εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου 5γ. Αἱ κεντρικαὶ σχολαί του λειτουργοῦν εἰς τρία πολυόροφα κτίρια (Φειδίου 5γ, Ἀκαδημίας - Χαρ. Τρικούπη 18 καὶ Τζὼρτζ 4, πλατεῖα Κάνιγγος), περιλαμβάνουν 40 αἰθούσας διδασκαλίας, ἀναγνωστήρια, αἰθούσας καθηγητῶν, αἰθούσας διαλέξεων καὶ προβολῶν, καὶ εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ κεντρικὴν θέρμανσιν καὶ ὅλας τὰς ἀνέσεις ποὺ καθιστοῦν τὴν φοίτησιν εὐχάριστον μέσα εἰς ἕνα πολιτισμένον περιβάλλον. Παραλλήλως, λειτουργοῦν καὶ 40 περίπου Παραρτήματα τοῦ ΙΑΣ τόσον εἰς συνοικίας καὶ προάστεια τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὅσον καὶ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἐκπαιδευτ. ἔτος 1961 - 62 ὑπὲρ τοὺς 4.200 σπουδασταὶ ἐφοίτησαν εἰς τὰς κεντρικὰς σχολὰς τοῦ ΙΑΣ, ἕτεροι δὲ 2.500 περίπου εἰς τὰ Παραρτήματα αὐτοῦ. Μεταξύ των περιελαμβάνοντο ὄχι μόνον μαθηταὶ καὶ φοιτηταί, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμονες, δημόσιοι καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί, ἔμποροι, ἐπαγγελματίαι κλπ.

John D. Logan Jr.
Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ IAS.

ΤΟ ἔργον τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν δὲν περιορίζεται εἰς τὸν καθαρῶς ἐκπαιδευτικὸν τομέα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀμερικανικῆς - ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἐπεκτείνεται καὶ συμπληροῦται μὲ πληθὺν μορφωτικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ ἄλλων χρησίμων ἐκδηλώσεων.

Μεταξὺ αὐτῶν, ἀξίζει νὰ μνημονεύσωμεν ἐπιτροχάδην μίαν σειρὰν 12 ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν - διαλέξεων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ καθηγηταὶ τοῦ ΙΑΣ παρουσίασαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τοὺς πλέον ἀντιπροσωπευτικοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἀμερικανικῆς διανοήσεως καὶ λογοτεχνίας. Ἐπίσης, τὰς ἐπιτυχημένας παραστάσεις τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Οὐίλλιαμ Σαρόγιαν: «Ἡ καρδιά μου ἐκεῖ πάνω στὰ ψηλά», ἀπὸ τὸν θεατρικὸν καλλιτεχνικὸν ὅμιλον τοῦ ΙΑΣ μὲ σκηνοθεσίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ροβ. Μανθούλη, ποὺ ἐσπούδασε σκηνοθεσίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερουσῶν μορφωτικῶν διαλέξεων αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ ΙΑΣ θὰ ἀναφέρωμεν τὰς διαλέξεις τοῦ προέδρου τοῦ American Language Center τοῦ Πανεπιστημίου Columbia καθηγητοῦ κ. William Cullen Bryant II, τῶν ἀμερικανῶν δημοσιογράφων καὶ καθηγητῶν Πανεπιστημίου κ.κ. Kenneth Olson, τοῦ Northwestern University, Coleman Harwell, ἐκδότου τοῦ Nashville Tennessean, τῆς ἀμερικανίδος συγγραφέως ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων Miss Andrey Wright, κ.ἄ.

Ἰδιαιτέρας σημασίας τυγχάνει ἡ ἐπιστημονικὴ βιβλιοθήκη τοῦ ΙΑΣ, μία ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν τομέα τῆς διδασκαλίας ἀγγλικῆς γλώσσης. Λειτουργεῖ ἐπίσης καὶ ἑτέρα δανειστικὴ βιβλιοθήκη τοῦ ΙΑΣ, διὰ τοὺς σπουδαστὰς αὐτοῦ, μὲ πληθώραν φιλολογικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἀμερικανικῶν ἐκδόσεων. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐπλουτίσθη διὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἐκ προσφορᾶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κράτους.

Ἔμβλημα καὶ σφραγὶς τοῦ IAS

Τὸ ἔργον τῆς βιβλιοθήκης συμπληρώνεται ἀπὸ τὸ Audiovisual Laboratory, ἐργαστήριον ὀπτικῶν καὶ ἀκουστικῶν ἐκπαιδ. μέσων, ἐφωδιασμένον μὲ Tape Recorders καὶ ἄλλα σχετικὰ μηχανήματα, μὲ μαγνητοφωνημένας ταινίας ὁλοκλήρων βιβλίων καὶ ἐξεταστικῶν κειμένων.

Ἡ χορωδία τοῦ ΙΑΣ λειτουργοῦσα εἰς τὸ Παράρτημα Κυψέλης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ καὶ μαέστρου κ. David Weinberg, παρουσιάζει μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν χαρακτηριστικὰ ἀμερικανικὰ τραγούδια. Τὸ αὐτὸ προοδευτικώτατον Παράρτημα τοῦ ΙΑΣ ἐκδίδει καὶ μηνιαῖον 24σέλιδον περιοδικὸν ἀγγλιστὶ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, τὸ «Voice».

Δὲν πρέπει τέλος νὰ παραλειφθῇ καὶ ἡ ζωηρὰ ἐκδρομικὴ δρᾶσις τοῦ Ἐκδρομικοῦ Ὁμίλου τοῦ ΙΑΣ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ φυσιολάτρου καθηγητοῦ κ. Ἀλεξ. Παπαγεωργίου.

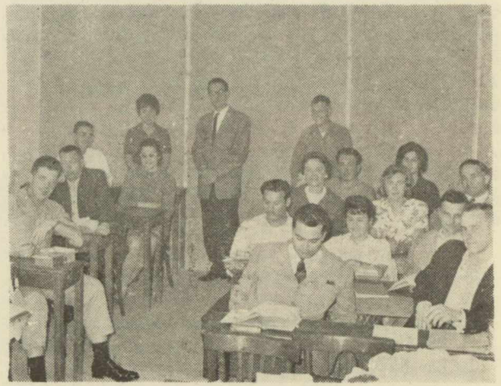

Τάξις Ἀνωτέρων Μαθημάτων Ἀγγλικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Maryland, *Η.Π.Α., εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας - Χαρ. Τρικούπη κτίριον τοῦ* IAS. *Εἰς τὸ μέσον ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ.* Barry Smith.

Οὕτω, μὲ τὴν σοβαρὰν ἐκπαιδευτικὴν δρᾶσιν του, καὶ τὰς παντοίας μορφωτικὰς ἐκδηλώσεις του, ποὺ ἐκφράζουν καὶ μεταδίδουν τόσον ἐνεργὰ τὸ σύγχρονον δημιουργικὸν ἀμερικανικὸν πνεῦμα, τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν, ΙΑΣ, πραγματοποιεῖ πλήρως τὸ πολυσήμαντον ρητὸν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἔμβλημά του: «Learning for Living» — **Μάθησις διὰ τὴν ζωήν.**

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

(Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπαιτουμένου Βασ. Διατάγματος)

ΟΤΑΝ γράφωμεν ἐδῶ περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν νομοθεσίαν της, καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκείνην ποὺ δὲν συνδέει τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν μὲ τὴν ὅλην ἐγκύκλιον (γυμνασιακὴν) μόρφωσιν τῶν ἑλληνοπαίδων, ἀλλὰ παρέχει αὐτοτελῶς τὴν διδασκαλίαν τῆς ξένης γλώσσης τόσον εἰς τοὺς νέους τοὺς ἀκολουθοῦντας γυμνασιακὰς ἢ ἄλλας καὶ δὴ ἀνωτέρας σπουδάς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους νέους, καὶ τέλος εἰς τοὺς ἐνηλίκους, ἀποφοίτους γυμνασίου καὶ μή.

Καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν διὰ δύο κυρίως λόγους:

Εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν

Πρῶτον, διότι, εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν, δηλαδὴ τῆς γαλλικῆς (ἡ ἀγγλική, ἂν καὶ πλέον ἀναγκαιοῦσα σήμερον, μόλις ἐσχάτως εἰσήχθη εἰς τὸ πρόγραμμα ἐλαχίστων δημοσίων γυμνασίων εἰδικῆς κατευθύνσεως, αἱ δὲ ἄλλαι γλῶσσαι, γερμανική, ἰταλικὴ κλπ. οὐδόλως διδάσκονται) εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον μόρφωσιν, διδασκομένη μαζὶ μὲ τὰ ἑλληνικά, τὰ μαθηματικὰ κλπ., καὶ συνεπῶς ἐξυπηρετεῖ, ἔστω καὶ θεωρητικῶς, μόνον ἕνα τμῆμα τῶν ἐχόντων ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην νὰ ἐκμάθωσι ξένας γλώσσας, δηλ. μόνον τοὺς μαθητὰς τῶν δημοσίων γυμνασίων.

(Δὲν ὑπάρχει δηλαδὴ δημόσιον ἐκπαιδευτήριον ὅπου θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ διδαχθῇ αὐτοτελῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ξένας γλώσσας, ἐφ' ὅσον εἴτε θὰ ἦτο ἀπόφοιτος γυμνασίου καὶ δὲν θὰ εἶχε ἀνάγκην τῶν ἄλλων μαθημάτων, εἴτε δὲν θὰ ἠδύνατο, ἢ δὲν θὰ ἤθελε, διὰ λόγους ἐργασίας, ἡλικίας ἢ ἄλλους, νὰ παρακολουθήσῃ ἐγκύκλια ἢ ἄλλα μαθήματα καὶ θὰ περιώριζε τὰς ὀλέψεις του εἰς τὴν ἐκμάθησιν μιᾶς ἢ περισσοτέρων ξένων γλωσσῶν.

Σημειωτέον ὅτι τὴν ἀνάγκην τῆς τοιαύτης μετεκπαιδεύσεως (ἐπιμορφώσεως) κυρίως τῶν ἐνηλίκων ἑλλήνων ἀποκλειστικὰ εἰς ξένας γλώσσας θὰ καθιστᾶ ἐπιτακτικωτέραν καὶ εὐρυτέραν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ προϊοῦσα σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα).

Ὁ δεύτερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι ὅτι ἡ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν (γαλλικῆς) εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐμφανίζεται καὶ ποιοτικῶς ἀνεπαρκεστάτη. Ὅλοι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ πενιχρότατα ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας ταύτης εἰς τὰ δημόσια γυμνάσια: Ἔπειτα ἀπὸ πολυετῆ διδασκαλίαν, ἀφιέρωσιν πολυτιμωτάτου χρόνου καὶ σημαντικῆς προσπαθείας (ἀλλὰ καὶ σημαντικῶν κονδυλίων ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀμοιβὴν κλπ. τῶν διδασκάλων τῆς γαλλικῆς), οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ δημοσίου γυμνασίου μετὰ δυσκολίας (καὶ δυσνοήτου προφορᾶς) ψελλίζουν ὀλίγας λέξεις καὶ ἀδυνατοῦν συνήθως νὰ συνεννοηθοῦν εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων θεμάτων.

(Γράφοντες περὶ αὐτοτελοῦς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ μνημονεύσωμεν—διὰ τὴν ἀκρίβειαν—καὶ τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ πανεπιστημιακὰς σχολὰς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης. Ἀλλ' αὗται ἀνήκουν εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, δέχονται ἐλάχιστον ἀριθμὸν σπουδαστῶν—καὶ δὴ κατόπιν ἐξετάσεων—καὶ ἔχουν εἰδικὴν κατεύθυνσιν, τὴν προπαρασκευὴν τῶν σπουδαστῶν ὡς διδασκάλων τῆς ξένης γλώσσης.)

Εἰς τὴν Μέσην ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν

ΑΛΛΑ καὶ εἰς τὴν Μέσην ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν ἡ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν εἶναι κατ' ἀνάγκην συνδεδεμένη μὲ τὴν ἄλλην γυμνασιακὴν μόρφωσιν, καὶ περιορίζεται συνεπῶς εἰς μόνην τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Ἐξ ἄλλου ἡ Μέση ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευσις, ὑποχρεουμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐγκεκριμένον πρόγραμμα, περιορίζεται συνήθως εἰς τὴν γαλλικήν· τέλος, καὶ ἐδῶ τὰ ἐπιτυγχανόμενα ἀποτελέσματα δὲν εἶναι πάντοτε ἱκανοποιητικά (ἐξαιρουμένων φυσικὰ τῶν μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν μεγάλων ἐπαρχιακῶν πόλεων).

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας, καθίσταται προφανὴς ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς αὐτοτελοῦς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν. Καὶ ἡ μεγάλη σημασία τῆς περὶ αὐτῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας.

Δυστυχῶς ὅμως, ἡ νομοθεσία αὐτὴ εἶναι ἀπελπιστικὰ ἀναχρονιστική, ὅταν δὲν εἶναι ἀνύπαρκτη, καὶ ἀντὶ νὰ ρυθμίζῃ, νὰ διευκολύνῃ καὶ νὰ προάγῃ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν, ἀντιθέτως τὴν παρεμποδίζει καὶ τὴν ἀποπνίγει, ὅταν ἐμμέσως δὲν τὴν ... ἀπαγορεύει!

Ἂς ἴδωμεν ὅμως τί περὶ αὐτῆς ὁρίζει ἡ ἰσχύουσα σήμερον νομοθεσία εἰς τοὺς δύο μεγάλους τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους διαιρεῖται ἡ ὅλη ἐκπαίδευσις, δηλαδὴ εἰς τὴν Μέσην, τὴν γενικήν, κλασικὴν ἢ ἀνθρωπιστικὴν λεγομένην ἐκπαίδευσιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἐκπαίδευσιν μὲ τὰς πρακτικὰς κατευθύνσεις.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ νόμος ὁ ρυθμίζων βασικὰ τὰ τῆς ἰδιωτικῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως εἶναι ὁ προπολεμικὸς Ἀν. Νόμος 2545 τοῦ 1940. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἀπεφασίσθη ἡ τροποποίησις, δηλαδὴ ἡ συμπλήρωσις καὶ ὁ συγχρονισμὸς τοῦ κεφαλαιωδεστάτου τούτου νόμου. Καὶ ἡ ἁρμοδία ἐν προκειμένῳ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὑπὸ τὸν διευθυντὴν Μ.Ι.Ε. κ. Ἀθαν. Μπάρκαν ἔχει ἀπὸ πολλοῦ καταρτίσει κατάλληλον νομοσχέδιον. Εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι σήμερον ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει ὡς εἶχε κατὰ τὸ 1940 (μὲ ἐλαχίστας καὶ λεπτομερειακὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἔκτοτε ὑπέστη).

Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν τὸν νόμον ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως: Θὰ περιορισθῶμεν ἐνταῦθα νὰ τὸν ἀναλύσωμεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως μόνον τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν.

Ὁ νόμος λοιπὸν 2545) 1940 προβλέπει τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν αὐτοτελῶς μόνον κατ' οἶκον καὶ εἰς τὰ φροντιστήρια.

Ἀλλ' εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ μὲν κατ' οἶκον διδασκαλία δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς μας, ἐποχῆς τῆς ὅσον δυνατὸν μεγαλυτέρας ἐπεκτάσεως, ὀργανώσεως καὶ ἐκλαϊκεύσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι ὑπόλειμμα ἀριστοκρατικῶν παραδόσεων καὶ πλουτοκρατικῶν δυνατοτήτων.

Ἡ δὲ φροντιστηριακὴ διδασκαλία εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως ἡ στοιχειωδεστέρα καὶ ἀτελεστέρα μορφὴ διδασκαλίας, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ διδάσκοντος, ἐπαφιεμένη ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτόν. Διότι τυγχάνει κατὰ τὸν νόμον τελείως ἀνοργάνωτος καὶ ἀνεξέλεγκτος: Ἀφ' ἑνός, δὲν προϋποθέτει οὔτε πρόγραμμα διδακτέας ὕλης, οὔτε ἔλλογον χρονικὸν καταμερισμὸν αὐτῆς, οὔτε ἐλάχιστον χρόνον σπουδῶν, οὔτε κατατακτηρίους καὶ προαγωγικὰς ἐξετάσεις, οὔτε καθωρισμένην βαθμολογίαν, οὔτε, φυσικά, τίτλους σπουδῶν. Ἀφ' ἑτέρου—τὸ καὶ σπουδαιότερον—παραμένει παντελῶς ἀνεξέλεγκτος ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν του.

(Ὁ ἅπαξ τυχὼν ἀδείας φροντιστοῦ δικαιοῦται νὰ διδάξῃ ὅ,τι θέλει, ὅπως θέλει καὶ ὁπόταν θέλει. Ἡ παρατήρησις αὕτη οὐδαμῶς σκοπεῖ νὰ μειώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν κ.κ. Φροντιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι μεγάλης πράγματι καταρτίσεως καὶ ἱκανότητος. Δὲν αἴρεται ὅμως ἐκ τούτου καὶ τὸ πραγματικὸν γεγονὸς ὅτι ἡ φροντιστηριακὴ διδασκαλία εἶναι νόμῳ ἀνοργάνωτος καὶ ἀνεξέλεγκτος. Ἐνῶ ἡ ἐποχή μας ἐπιβάλλει ἐπιτακτικὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἔλεγχον εἰς κάθε τομέα—καὶ τὸν πλέον ἀσήμαντον—τῆς ὁμαδικῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὴν ὑψηλὴν λειτουργίαν τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ.)

Ἔτι πλέον, ὅμως. Καὶ τῆς ἀτελεστάτης αὐτῆς καὶ τόσον περιοριστικῆς προπολεμικῆς νομοθεσίας ἡ ἐφαρμογὴ διεμορφώθη κατὰ τὴν 22ετῆ περίοδον τῆς ἰσχύος της μὲ πνεῦμα στενώτατον. (Κατὰ παρερμηνείαν τοῦ νόμου—ὑποστηρίζουν ἔγκριτοι νομομαθεῖς). Τυγχάνει δὲ δυσχερέστατον σήμερον διὰ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς οὕτω ἐπὶ 22 συναπτὰ ἔτη διαμορφωθείσης ἀντιλήψεως καὶ πρακτικῆς.

Οὕτω, προκειμένου καὶ περὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ τόσον ἀνοργανώτου—ἐκπαιδευτικῶς ἀσυδότου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν—φροντιστηρίου ξένων γλωσσῶν, δύναταί τις νὰ τύχῃ, ὑπὸ τὰς σχετικὰς προϋποθέσεις, τῆς νομίμου ἀδείας διὰ νὰ ἐκπαιδεύσῃ 5 ἢ 2.000 μαθητάς, ἀδιαφόρως. Ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὅμως ὅρον ὅτι θὰ τοὺς ἐκπαιδεύῃ ἐντὸς ἑνὸς κτιρίου! Ἐάν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς στεγαστικὰς συνθήκας, ἀδυνατῇ νὰ ἐξεύρῃ τὸ κατάλληλον κτίριον, τὸ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ τοὺς μαθητάς του, καὶ θελήσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ δύο μικρότερα κτίρια, τότε εὑρίσκεται πρὸ ἀπαγορεύσεως, θεωρουμένου ὅτι τὰ δύο κτίρια σημαίνουν δύο φροντιστήρια, καὶ θεωρουμένου ἐπίσης ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ ἀπαγορεύει δῆθεν ὁ νόμος! Ἦτο ὅμως δυνατὸν ὁ νομοθέτης, ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς τὸν φροντιστὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκπαιδεύῃ κατ' ἀπολύτως ἀνεξέλεγκτον τρόπον καὶ ἀπεριορίστως 1.000 ἢ 2.000 σπουδαστὰς μέσα εἰς ἕνα κτίριον, νὰ τοῦ ἀπαγορεύῃ νὰ διδάσκῃ ἐν ἀνέσει καὶ ὑπὸ συνθήκας στεγαστικὰς πολιτισμένας 100 σπουδαστὰς εἰς δύο μικρότερα κτίρια, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ ἀπέχουν ἀλλήλων κατὰ 50 μέτρα; Ἦτο δυνατὸν εἰς τὸν αὐτὸν φροντιστήν, ποὺ δικαιοῦται νὰ ἐκπαιδεύῃ τοὺς 1.000 σπουδαστὰς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κτιρίου, νὰ ἀπαγορεύεται νὰ διδάσκῃ 50 μαθητὰς ἑκάστην Δευτέραν - Τετάρτην - Παρασκευὴν εἰς τὴν Ἄνω Ἡλιούπολιν π.χ., καὶ ἑτέρους 50 ἑκάστην Τρίτην - Πέμπτην - Σάββατον εἰς τὴν Κάτω Ἡλιούπολιν, ἐξυπηρετῶν οὕτω περιοχὰς λαϊκάς, διψώσας πρὸς μάθησιν καὶ στερουμένας ἐπαρκῶν συγκοινωνιακῶν εὐκολιῶν, καὶ παιδιὰ τοῦ λαοῦ ἐργαζόμενα, μὴ δυνάμενα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς δαπάνας τῶν μεταφορικῶν ἢ νὰ διαθέτωσι διὰ μετακίνησιν τὰς ἐλαχίστας ὥρας τὰς ὁποίας περικόπτουν ἀπὸ τὸν ὕπνον των διὰ νὰ μορφωθοῦν;

Τέλος, νομικὸν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ ἱδρύσῃ φροντιστήριον διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς διδασκαλίας εἰς κατάλληλα πρόσωπα, ἐνῷ τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν ὑφίσταται διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἵδρυσιν ἄλλων ἀνωτέρας βαθμίδος ἐκπαιδευτηρίων!

Πέραν τῆς κατ' οἶκον διδασκαλίας, καὶ τῆς φροντιστηριακῆς τοιαύτης, ὁ Α.Ν. 2545 ΔΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ, διὰ τὴν αὐτοτελῆ διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν, ἄλλην, ἀρτιωτέραν, καλλίτερον ὠργανωμένην καὶ ἐλεγχομένην μορφήν. Ἀγνοεῖ δηλ. τὴν σχολήν, τὴν λειτουργοῦσαν μὲ πρόγραμμα διδακτέας ὕλης, μὲ αὐστηρῶς καθωρισμένας χρονικὰς περιόδους φοιτήσεως, καὶ μὲ κρατικὸν ἔλεγχον τοῦ εἰς αὐτὴν ἐπιτελουμένου ἔργου.

Καὶ τοῦ νόμου μὴ προβλέποντος, οὐδεμία ἁρμοδία ὑπηρεσία δύναται νὰ χορηγήσῃ ἄδειαν λειτουργίας ἐκπαιδευτηρίου ξένων γλωσσῶν μορφῆς ἀνωτέρας καὶ πληρεστέρας τῆς τοῦ φροντιστηρίου, ὑπὸ τὴν μορφὴν δηλ. ὠργανωμένης σχολῆς. Καὶ ἄνευ ἀδείας, οὐδεμία Ἀστυνομία ἐπιτρέπει τὴν λειτουργίαν της! Καὶ τυχὸν λειτουργοῦσαν, τὴν ἀπαγορεύει! (Χωρίς, φυσικά, νὰ εὐθύνεται καθόλου διὰ τὴν ἀτέλειαν τοῦ νόμου).

Εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν

ΥΠΟ τὰς ἀνωτέρω ἀπαγορευτικὰς συνθήκας εὑρεθεῖσα ἡ ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευσις προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἐπιτακτικὰς εἰς

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

τὸν τομέα ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν μεταπολεμικὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐστράφη πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, τότε ὑπαγομένην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ μετέπειτα Βιομηχανίας. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο καὶ ἡ νομοθεσία, ἀλλὰ καὶ ἡ Ὑπηρεσία, ἦσαν ἐθισμέναι νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ εὐρύτερον, ρεαλιστικώτερον καὶ πλέον συγχρονισμένον πνεῦμα τὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα. Καὶ ἦτο φυσικὸν τὸ πνεῦμα τοῦτο νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οὕτω, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως (ὅρα Πράξεις ὑπ' ἀρ. 80) 27 - 2 - 51, 82) 18 - 5 - 51, 86) 29 - 8 - 51 κ.ἄ.), ἐπικυρωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας (ὅρα Φ.Ε.Κ. ἀρ. 49 τ. Β' 1951 κ.ἄ.), ἱδρύθησαν αἱ πρῶται ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ξένων γλωσσῶν, ἤτοι σχολαὶ διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν μὲ πρακτικὴν κατεύθυνσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστήσωσι τὸν σπουδαστὴν ἱκανὸν νὰ ἀσκήσῃ καὶ προαγάγῃ τὴν ἐπαγγελματικήν του δραστηριότητα μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ξένων γλωσσῶν.

Αἱ πρῶται ἐκεῖναι ἀποφάσεις, αἵτινες σημειώνουν ἀσφαλῶς σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας γενικώτερον, ἠκολουθήθησαν ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὸ μέτρον τῆς χορηγήσεως ἀδείας πρὸς ἵδρυσιν παραρτημάτων τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας καὶ συνοικισμοὺς τῆς πρωτευούσης. ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως παραρτημάτων ἀπόφασις ἐστηρίχθη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 769) 11 - 10 - 52 σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἐν ἀναμονῇ . .

ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕΝ ἡ κατὰ τὸ 1959 ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ὑπαγωγή της εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, πρὸς ἀρτιώτερον συντονισμὸν τῆς ὅλης ἐκπαιδευτικῆς προσπαθείας τοῦ Κράτους. (Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅτι αἱ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ξένων γλωσσῶν εἶχον ἤδη ὑπαχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπὸ τοῦ 1957, διὰ τῆς Κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Παιδείας κ.κ. Παπαληγούρα καὶ Γεροκωστοπούλου ὑπ' ἀρ. 81568).

Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ψηφισθεῖσα νέα περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως νομοθεσία (Νόμοι - πλαίσια ὑπ' ἀρ. 3970—73 τοῦ 1959), τυγχάνει ἀσφαλῶς ἀρκετὰ συγχρονισμένη καὶ προοδευτική. Τὸ κυριώτεροιν ὅμως προσὸν αὐτῆς εἶναι ὅτι καθιστᾶ εὐχερῆ τὴν διὰ Β. Διαταγμάτων ρύθμισιν τῆς λειτουργίας ἑκάστης εἰδικότητος ἐπαγγελματικῶν καὶ τεχνικῶν σχολῶν, βάσει τῶν ἰδιοτυπιῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν ἃς καλεῖται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἕκαστος ἐπαγγελματικὸς καὶ τεχνικὸς κλάδος, εἰς τὴν ἐποχήν μας τῶν ραγδαίων ἐξελίξεων, μεταβολῶν, εἰδικεύσεων καὶ διαφοροποιήσεων.

Μὲ τὰ νέα αὐτὰ δεδομένα τῆς περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως συγχρονισμένης νομοθεσίας καί, τὸ σπουδαιότερον, μὲ τὴν δεδηλωμένην πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ περὶ συντόνου προωθήσεως καὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων, καὶ δὴ ἐκείνων ἅτινα δὲν ἐγείρουν τὸ ὁμολογουμένως δυσχερὲς πρόβλημα τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς νομοθετικῆς τακτοποιήσεως τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν θὰ εἶχεν ἤδη εὕρῃ τὴν λύσιν του. Δυστυχῶς, ὁλόκληρη τριετία παρῆλθεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1959 μέχρι σήμερον, καὶ τὸ θέμα ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἣν κατάστασιν ἐξετέθη ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

L. BISHOP — Gradual Approach to Modern English Grammar

Ἡ ὡς ἄνω ἔκδοσις, ὁ τίτλος τῆς ὁποίας ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὡς «Βαθμιαία Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Σύγχρονον Ἀγγλικὴν Γραμματικήν», ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μέρος μιᾶς σειρᾶς δύο βιβλίων (ἤδη ὑπὸ ἔκδοσιν), τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς Γραμματικῆς ἐν τῷ συνόλῳ της.

Τὸ πρῶτον τοῦτο βιβλίον πραγματεύεται διεξοδικὰ τοὺς κανόνας ποὺ διέπουν τὸ ἀγγλικὸν ρῆμα, βασικωτάτην καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν καλὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν συναντοῦν συνήθως τὴν μεγαλυτέραν δυσκολίαν.

Τὸ βιβλίον ἀπευθύνεται εἰς μαθητὰς τῶν τάξεων Δ, Ε καὶ Proficiency. Οὗτοι ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν ἤδη λάβει, εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τάξεις Α, Β καὶ Γ, τὰς στοιχειώδεις βάσεις τῆς Ἀγγλικῆς Γραμματικῆς καὶ συντάξεως, καὶ μὲ τὸ νέον αὐτὸ βιβλίον πρόκειται πλέον νὰ σταθεροποιήσουν καὶ νὰ ἐπεκτείνουν ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον, τὰς βασικάς των γνώσεις, ἐπὶ λεξιλογίου ἀνωτέρου ἐπιπέδου.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου Καθηγητὴς κ. L. Bishop κατόρθωσε νὰ συγκεράσῃ μὲ σπανίαν ἐπιτυχίαν τὴν ἀκαμψίαν τῶν κανόνων μὲ μίαν λαγαρὰν καὶ συγχρονισμένην γλῶσσαν, διαλέγοντας τὰς προτάσεις (αἱ ὁποῖαι καὶ ἀποτελοῦν τὸ κυρίως βιβλίον καὶ τὴν οὐσιαστικωτέραν συμβολήν του) ἀπὸ τὴν ὁμιλουμένην ἀγγλικὴν τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ὄχι τὴν ἐπιτηδευμένην γλῶσσαν τῶν βιβλίων, ὅπως μᾶς εἶχαν συνηθίσει οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδίδοντες ἐγχειρίδια γραμματικῆς.

Θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς προσπαθείας ὅπως παρουσιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλουσιωτέραν συλλογὴν προτάσεων πρὸς ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν, ἀποτελεῖ τὴν θετικωτέραν συμβολὴν διὰ τὴν προπαρασκευήν των εἰς τὸ σπουδαιότατον καὶ δυσχερέστατον πρόβλημα τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν. Φράσεις - πρότυπα ὅλων τῶν εἰδῶν, καλύπτουσαι τοὺς συνηθεστέρους ἰδιωματισμοὺς καὶ ἐκφράσεις, βοηθοῦν τὸν σπουδαστὴν νὰ μάθῃ νὰ ἐκφράζεται ἁπλᾶ καὶ σωστά.

Ε. Τ.

Η ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πῶς λειτουργεῖ τὸ τμῆμα Διδασκάλων Ἀγγλικῆς γλώσσης

Το Νομοθ. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 3971 ἕνα ἀπὸ τὰ νομοθετήματα ποὺ ἐψηφίσθησαν τὸ 1959 διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν, καὶ εἰδικώτερα τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἑνοποίησιν τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, προέβλεπε τὴν ἵδρυσιν εἰς τὰς Ἀθήνας Σχολῆς Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν Ἐπαγγελματικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Σ. Ε. Λ. Ε. Τ. Ε.) πρὸς «ἐπιμόρφωσιν καὶ παιδαγωγικὴν κατάρτισιν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν προοριζομένων διὰ τὰς σχολὰς Τεχνικῆς καὶ ἐν γένει Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ καθηγητῶν τῶν τεχνολογικῶν καὶ τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τῶν γυμνασίων*», ὅπως ὁρίζει τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Δ/τος.

Βάσει τοῦ νόμου τούτου ἱδρύθησαν καὶ ἐλειτούργησαν** ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959 διάφορα Τμήματα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν τεχνικῶν σχολῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1961 ἐλειτούργησε διὰ πρώτην φορὰν καὶ ἰδιαίτερον Τμῆμα διὰ τοὺς διδάσκοντας τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 107.820/6 - 10 - 61 καὶ 106. 382α/21 - 10 - 61 ἀποφάσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας, ἐκλήθησαν νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο τῆς Σχολῆς, κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διδάξαντες ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, κατὰ προτίμησιν εἰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς.***

Ἐκ τῶν ἐμφανισθέντων ἀρχικῶς 60 περίπου ὑποψηφίων, μετέσχον τῶν ἐξετάσεων 35, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέτυχον 30 καὶ τελικῶς εἰσήχθησαν εἰς τὴν σχολὴν 28 (τῶν ἑτέρων 2 κωλυθέντων διὰ προσωπικοὺς λόγους).

Οἱ ὑποψήφιοι κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐ-

* Δηλ. τῶν γυμνασίων εἰδικῆς κατευθύνσεως, ἤτοι: α) τεχνικῆς, β) ἀγροτικῆς, γ) οἰκονομικῆς, δ) ναυτικῆς, ε) ξένων γλωσσῶν καὶ στ) οἰκιακῆς οἰκονομίας.

** Αἱ σχολαὶ ἐλειτούργησαν εἰς τὸν 7ον ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 40 κτιρίου ὅπου καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

*** Τελικῶς, ἀντὶ τῆς διετοῦς προϋπηρεσίας ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατοχὴ «ἐπαρκείας», δηλ. τῆς κατὰ νόμον ἀδείας τῆς κρινούσης ἐπαρκῆ τὰ προσόντα τοῦ κατόχου της πρὸς διδασκαλίαν τῆς ξένης γλώσσης.

Ἀπὸ τὴν Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ τοῦ τμήματος Διδασκάλων Ἀγγλικῆς

Πρῶτος ἀριστερά, ὁ κ. Γεωργούσης, δεύτερος ὁ κ. Hamolsky, παραπλεύρως ἡ Miss Meyer, τέταρτος ὁ κ. Cannon, ἐμπειρογνώμων O.C.D. Εἰς τὸ μέσον ἡ Κα Νίκη Ἀντωνακάκη, περιστοιχιζομένη ἀπὸ σπουδαστὰς καὶ σπουδαστρίας τῆς Σχολῆς

Σ. Ε. Λ. Ε. Τ. Ε.

ξητάσθησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων:

1) Ἔκθεσις ἰδεῶν εἰς τὴν ἑλληνικήν.

2) Ἔκθεσις ἰδεῶν εἰς τὴν ἀγγλικήν.

3) Μετάφρασις ἐκ τῆς ἀγγλικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τἀνάπαλιν.

4) Test γενικῆς κατανοήσεως διὰ τὴν ἐν γένει ἐκτίμησιν τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τοῦ ὑποψηφίου ἀπὸ ἀπόψεως κατανοήσεως τῆς γλώσσης καὶ δομῆς αὐτῆς.

5) Προφορικὴ ἐξέτασις ἥτις περιελάμβανε γραφὴν 15 στίχων ἀγγλικοῦ κειμένου καθ' ὑπαγόρευσιν, ἀνάγνωσιν 20 - 25 στίχων ἀγγλικοῦ κειμένου, καὶ συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ.

6) Προφορικὴ ἐξέτασις τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν ἑλληνικήν, τύπου συνεντεύξεως, ψυχολογικοῦ περιεχομένου.

Οἱ μετασχόντες τῶν ἐξετάσεων κατέβαλον ἕκαστος δρχ. 200 διὰ τὰς σχετικὰς δαπάνας. Ἡ εἰς τὴν σχολὴν φοίτησις ἐγένετο δωρεάν, ἐπίσης δὲ δωρεὰν παρεσχέθησαν εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ αἱ βοηθητικαὶ ἔντυποι «σημειώσεις» ἐπὶ τῶν διδαχθέντων θεμάτων.

Τὸ πρόγραμμα τῆς μετεκπαιδεύσεως ἦτο ἐτήσιον, διαιρούμενον εἰς δύο ἐκπαιδευτικὰ ἑξάμηνα, διαρκείας 15 ἑβδομάδων ἕκαστον, μὲ 225 ὥρας διδασκαλίας.

Τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἑξαμήνου περιελάμβανον:

1) Phonetics, μὲ 30 ὥρας συνολικῆς διδασκαλίας, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανίδος καθηγητρίας Miss Maricelle Meyer, 2) Structure, 30 ὧραι, μὲ τὸν ἀμερικανὸν καθηγητὴν κ. S. Hamolsky, 3) Μεθοδολογίαν, 30 ὧραι, καθ. Miss Meyer, 4) Ἀγγλικὴν Φιλολογίαν, 15 ὧραι, μὲ τὸν ἄγγλον καθηγητὴν κ. Poole, τοῦ Βρεταν. Συμβουλίου, 5) Ἀγγλικὴν Ἔκθεσιν, 15 ὧραι, μὲ τὸν ἄγγλον καθ. κ. Unsworth, τοῦ Βρεταν. Συμβουλίου, 6) Τεχνικὰ καὶ Ἐμπορικὰ Ἀγγλικά, 15 ὧραι, καθ. κ. Unsworth, 7) Πρακτικὴν διδασκαλίαν, 30 ὧραι, μὲ καθηγητὴν τὸν κ. Παπαδόπουλον, 8) Ψυχολογίαν, 30 ὧραι, μὲ καθηγητὴν τὸν κ. Τριανταφύλλου, 9) Ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν, 30 ὧραι, μὲ καθηγητὴν τὸν κ. Γεωργούσην.

Τὰ μαθήματα τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου περιελάμβανον:

1) Ἀγγλικὴν Ἔκθεσιν, 15 ὧραι, καθ. κ. Unsworth, 2) Τεχνικὰ καὶ Ἐμπορικὰ Ἀγγλικά, 30 ὧραι, καθ. κ. Unsworth, 3) Μεθολογίαν, 15 ὧραι, καθ. Miss Meyer, 4) Ἀμερικανικὴν Φιλολογίαν, 15 ὧραι, καθ. Miss Meyer, 5) Testing, 15 ὧραι, καθηγ. κ. Hamolsky, 6) Μετάφρασιν, 30 ὧραι, καθηγ. κ. Παπαδόπουλος, 7) Πρακτικὴν διδασκαλίας, 30 ὧραι, καθηγ. κ. Παπαδόπουλος, 8) Θεμελίωσιν καὶ Ὀργάνωσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, 30 ὧραι, μὲ καθηγήτριαν τὴν κ. Νίκην Ἀντωνακάκη, 9) Φιλοσοφίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, 30 ὧραι, μὲ καθηγητὴν τὸν κ. Ν. Ψαλτόπουλον, 10) Ὀπτικὰ καὶ Ἀκουστικὰ Βοηθητικὰ Μέσα (Audio - Visual Aids), 15 ὧραι, μὲ καθηγητὴν τὸν κ. Κόντον.

Ἡ σχολὴ ἐλειτούργησεν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ κατεύθυνσιν τῆς διακεκριμένης ἐκπαιδευτικοῦ Κας Νίκης Ἀντωνακάκη, προέδρου τοῦ ΑΣΕΠ, τεχνικῆς συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου καὶ προϊσταμένης τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Συντονισμοῦ αὐτοῦ, μὲ διευθύνοντα τὸν κ. Γεωργούσην, καθηγητὴν Φυσικῆς, εἰδικῶς μετεκπαιδευθέντα εἰς Η. Π., καὶ βοηθὸν διευθύνοντα τὸν κ. Νικ. Ψαλτόπουλον, ἐπίσης καθηγητὴν Φυσικῶν μὲ εἰδικὰς σπουδὰς εἰς Η. Π.

Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης αὐτῆς περιόδου ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικὰ καὶ προοιωνίζουν μίαν ἐπιτυχῆ ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς σχολῆς. Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ πρώτου ἔτους, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων, θὰ λάβουν πτυχίον Παιδαγωγικῆς καὶ Γλωσσικῆς Ἐπιμορφώσεως.

Ἡ λειτουργία κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ προσεχοῦς ἐκπ. ἔτους 1962—63 θὰ λάβουν χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Σεπτεμβρίου, θὰ περιλαμβάνουν δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰ αὐτὰ ἐξεταστέα μαθήματα ὡς καὶ πέρυσι. Καταβάλλονται σύντονοι προσπάθειαι, καὶ ἐφ' ὅσον τεχνικοὶ λόγοι τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ λειτουργήσουν ἐφέτος δύο τμήματα μὲ 30 σπουδαστὰς ἕκαστον, ὁπότε τὸ μὲν ἕνα τμῆμα θὰ λειτουργήσῃ κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ὅπως καὶ πέρυσι, τὸ δὲ δεύτερον κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.

Αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνουν δεκταὶ μέχρι τῆς τρίτης ἑβδομάδος τοῦ Σεπτεμβρίου. Σχετικὴ ἀνακοίνωσις θὰ γίνῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου, προκηρύσσουσα τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις καὶ καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, πιθανῶς τὰ αὐτὰ μὲ τὰ πέρυσι ἰσχύσαντα, δηλ. ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ «ἐπάρκειαν» γλώσσης.

Μακρόπνοον πρόγραμμα

ΟΠΩΣ ἐλέχθη καὶ ἀνωτέρω, τὰ πρῶτα βήματα τῆς Σ. Ε. Λ. Ε. Τ. Ε. ὑπῆρξαν ἐνθαρρυντικὰ καὶ δικαιολογοῦν κάθε ἐλπίδα διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Ἡ διοίκησις ἄλλωστε τῆς σχολῆς κατέβαλε καὶ καταβάλλει πρὸς τοῦτο μεγίστας προσπαθείας. Ἐπετεύχθη ἤδη ἡ διάθεσις κονδυλίου 60 ἑκατομμ. δραχμῶν καταβληθέντων κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὸ 1/3 ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταλλήλων κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων. Ἐξευρέθη καὶ ἀπηλλοτριώθη ὁ κατάλληλος χῶρος ἐκ 227 στρεμμάτων εἰς Καλογρέζαν. Καὶ ἤρχισαν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς τεχνικῆς μελέτης τοῦ ὅλου συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῶν σχολῶν Σ. Ε. Λ. Ε. Τ. Ε. καὶ μίαν Πρότυπον Ἐπαγγελματικὴν σχολὴν μὲ 13 ἐργαστήρια τῶν διαφόρων εἰδικοτήτων, πλήρως ἐξωπλισμένα μὲ τὰ πλέον σύγχρονα μηχανήματα καὶ τεχνικὰ μέσα, καθὼς καὶ πρότυπον σύνθετον Γυμνάσιον Μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ συγχρόνως τμήματα ὅλων τῶν κατευθύνσεων.

Ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι ἡ κατάρτισις τῶν σχεδίων θὰ περατωθῇ ἐντὸς δεκαμήνου, εὐθὺς δὲ κατόπιν θὰ ἀρχίσουν αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι.

Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα & Σωματεῖα

◆ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἕνωσις

Τὴν 12ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γρ. Κασιμάτης καὶ ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς κ. Henry La bouisse κατέθεσαν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἀνεγειρομένου νέου πολυορόφου κτιρίου τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μασσαλίας 22, εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ κτίριον, ὡς γνωστόν, ἀνεγείρεται δαπάναις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἕνωσις ἱδρύθη τὸ 1957, ὡς ἀνεξάρτητον κοινωφελὲς ἐκπαιδευτικὸν καὶ μορφωτικὸν σωματεῖον, μὲ σκοπὸν τὴν προώθησιν τῆς πνευματικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀλληλογνωριμίας καὶ συνεργασίας τῶν δύο λαῶν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ 5 Ἑλλήνων καὶ 4 Ἀμερικανῶν πολιτῶν, ἤτοι ἐκ τῶν κ.κ. Καρόλου Ἀρλιώτη, ὡς προέδρου, Charles Rice καὶ κας Ἀσπασίας Ἠλιάσκου ὡς ἀντιπροέδρων, τοῦ κ. Δημ. Ζέπου ὡς γεν. γραμματέως, τοῦ κ. Ἀλκ. Γράτσου ὡς ταμίου καὶ τῶν κ.κ. John Bliss, Brian Baujonell, Daryl Dayton καὶ Κώστα Παπαπάνου ὡς μελῶν.

Ἡ μέχρι σήμερον δρᾶσις τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἑνώσεως ὑπῆρξε πολύπλευρος:

Α΄.—Ἐκπαιδευτική, διὰ τῆς παροχῆς μαθημάτων Ἀγγλικῆς εἰς Ἕλληνας καὶ Ἑλληνικῆς εἰς Ἀμερικανοὺς καὶ Ἄγγλους, καὶ διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐπισήμων ἐξετάσεων τόσον διὰ τὴν γνῶσιν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ὅσον καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

Β΄.—Μορφωτική, διὰ διαλέξεων, δημοσίων συζητήσεων, ἐκθέσεων, κινηματογραφικῶν προβολῶν, συναυλιῶν, θεατρικῶν παραστάσεων καὶ λειτουργίας βιβλιοθήκης.

Γ΄.—Κοινωνική, διὰ χορευτικῶν συγκεντρώσεων, ἐκδρομῶν, ὑποδοχῶν καὶ ἑορτῶν.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου ὡμίλησεν ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος κ. Κ. Ἀρλιώτης, εἰπὼν ὅτι ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἕνωσις ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς σπουδαζούσης ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἀπαντῶν, ὁ ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ νέον κτίριον θὰ καταστῇ τὸ ἐπίκεντρον τῶν ἑλληνοαμερικανικῶν πνευματικῶν σχέσεων.

Τέλος ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κασιμάτης ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ φιλία στηρίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο λαοὶ «ἔχουν κοινὴν εὐαισθησίαν καὶ κοινὴν τὴν πίστιν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος», καὶ ἐχαιρέτησε τὴν θεμελίωσιν τοῦ κτιρίου «ἐν ὀνόματι τῆς κοινότητος αὐτῆς τῶν πολιτιστικῶν ἀφετηριῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν δύο λαῶν καὶ τῶν προσόντων αὐτῶν τῶν κοινῶν».

◆ Ἕνωσις Καθηγητῶν Ἀγγλικῆς

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1957 πέντε καθηγηταὶ Ἀγγλικῆς διεπίστωσαν τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως ἑνὸς Σωματείου καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐκθέσουν τὶς σκέψεις τους σὲ εὐρύτερο κύκλο συναδέλφων. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους, 24 ἀπὸ τοὺς καλυτέρους καὶ παλαιοτέρους καθηγητὰς Ἀγγλικῆς συνῆλθον καὶ ὑπέγραψαν τὸ πρακτικὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς «Ἑνώσεως Καθηγητῶν Ἀγγλικῆς».

Στὰ τέσσαρα χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν ἵδρυσί της, ἡ «Ἕνωσις Καθηγητῶν Ἀγγλικῆς» ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὸ ἔργο τῆς συσπειρώσεως τῶν Καθηγητῶν. Στὰ 24 ἱδρυτικὰ μέλη προσετέθησαν πολλὰ ἄλλα, καὶ τώρα ἡ Ἕνωσις ἐκπροσωπεῖ 130 ἀπὸ τοὺς καλυτέρους καθηγητὰς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἂν δὲν εἶχε πολλὰ θετικὰ ἐπιτεύγματα στοὺς βασικοὺς σκοπούς της, αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως στὸ ὅτι τὰ θέματα καὶ προβλήματα τοῦ κλάδου δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα ποὺ ἔχει νὰ ἐπιλύσῃ ἡ Πολιτεία. Καὶ οἱ τέσσαρες Διοικήσεις, οἱ δύο πρῶτες ὑπὸ τὸν κ. Θ. Χαραλαμπίδην καὶ οἱ δύο ἀκόλουθες ὑπὸ τὸν κ. Γ. Πουγκιάλην, ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσαν γιὰ νὰ προωθήσουν τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτῶν ἔργον. Σὲ σειρὰ ὑπομνημάτων ἐξέθεσαν στοὺς ἁρμοδίους τοῦ ὑπουργείου Παιδείας τὰ προβλήματα τῆς τάξεως καὶ πρότειναν τὶς ἁρμόζουσες λύσεις. Ἐρωτήματα ἐπίσης ἔγιναν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας γιὰ τὰ θέματα τοῦ δώρου ἑορτῶν, θερινῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν, ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ ἱδρύσεως Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως.

Ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ δραστηρίου πρώην Προέδρου κ. Πουγκιάλη ὀργανώθηκε τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1960 τὸ Α΄ Πανελλαδικὸ Συνέδριο Καθηγητῶν Ἀγγλικῆς ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ στεγάσῃ τὸ Βρετανικὸ Συμβούλιο.

Ἔτσι ἡ Ἕνωσις ἔφθασε στὴν τετάρτη Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1962. Σ' αὐτὴν τὰ παρόντα μέλη ἀνέδειξαν παμψηφεὶ Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν κ. Γεώργιον Τρυπάνην. Στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Τρυπάνη ὁ Σύλλογος εὑρῆκε τὸν φυσικὸν ἡγέτην του, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν συμπαράστασιν ἑνὸς διαλεκτοῦ καὶ ἐνθουσιώδους Διοικητικοῦ Συμβουλίου βαδίζει τώρα πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βασικῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως ποὺ εἶναι:

α) Ἐγγραφὴ ὅλων τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτούμενα προσόντα Καθηγητῶν Ἀγγλικῆς εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

β) Ἐξύψωσις τοῦ κλάδου μορφωτικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς ὥστε ὁ καθηγητὴς Ἀγγλικῆς ποὺ τόσα ἔχει προσφέρει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ στὰ Ἑλληνικὰ νειάτα νὰ τυγχάνῃ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ πολιτείας καὶ τῶν ξένων ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν.

(Ἀπὸ τὸ «Δελτίο» Μαρτίου 1962 τῆς Ἑνώσεως)

◆ Ἕνωσις Ἱδρυτῶν Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν & Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν

Παρὰ τῆς Ἑνώσεως Ἱδρυτῶν Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν, ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἐ.ἔ. τῆς ἐφημερίδος «Ἠλεκτρεμπορικὴ» ἐδημοσιεύθησαν ὡρισμέναι πληροφορίαι περὶ ἐνεργειῶν τῆς ΠΟΙΕΛ διὰ τὴν ἐξομοίωσιν κλπ. τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν Σχολῶν πρὸς τὸ τῶν Δημοσίων.

» Λυπούμεθα διότι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ἐν τῷ δημοσιεύματι τούτῳ φερόμενα ὡς λεχθέντα, ὑπὸ ἐκπροσώπων τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπόψεών των, εἶναι τόσον ὑβριστικὰ καὶ συκοφαντικὰ ὄχι μόνον καθ' ἡμῶν καὶ ὡς ἀτόμων καὶ ὡς φορέων τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὸν τομέα τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων της, ὥστε νὰ διερωτᾶται τις ἐὰν ταῦτα, ὡς δημοσιεύονται, προέρχωνται πράγματι ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ σέβονται ἑαυτοὺς καὶ φιλοδοξοῦν μάλιστα νὰ ἐπαγγέλλωνται τὸν ἐκπαιδευτικὸν λειτουργόν.

» Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπορρίπτομεν ὄχι μόνον ὡς ὑβριστικὰ τὰ ἐν τῷ ὡς ἄνω δημοσιεύματι περιλαμβανόμενα ἐπιχειρήματα τῶν φερομένων ὡς ἐκπροσώπων τοῦ κόσμου τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς σαθρά, κακόβουλα καὶ κακόπιστα, οὐδόλως δὲ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν ὑφισταμένην, εἰς τὸν ἰδιαιτέρως κρίσιμον διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν καὶ οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας μας, ἀλλὰ καὶ τόσον δυσχερῆ καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὴν Κοινωνίαν καὶ δι' ἡμᾶς τομέα τῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, κατάστασιν, τὴν ὁποίαν προφανῶς οὗτοι ἀγνοοῦν ἢ θέλουν νὰ ἀγνοοῦν χάριν τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΥ — Σ. ΧΑΜΠΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΣΧΟΛΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Συνεδρίασις τῆς 9ης Μαρτίου 1961
Σύνθεσις: Πρόεδρος Βασιλακόπουλος Χαρ.

Σύμβουλοι: Μπαρμπάτης Δ., Χατζηδάκις Α., Μαλαγαρδῆς Α., Μπαρτσακούλιας Π., Κυριαζῆς Κ.
Πάρεδροι (γνῶμαι ἄνευ ψήφου): Σοφιανόπουλος Ν., Τομαρᾶς Α., Γιαννουλᾶτος Α.
Εἰσηγητὴς ὁ Σύμβουλος κ. Α. Μαλαγαρδῆς.

Ἀριθ. ἐρωτήματος 3640)4.2.1961 Ὑπουργείου Παιδείας, Διεύθυνσις Μελετῶν καὶ Συντονισμοῦ.

Περίληψις Ἐρωτήματος

«Ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἱδρύθησαν ὑπὸ ἰδιωτῶν αὐτοτελεῖς σχολαὶ ξένων γλωσσῶν, λειτουργοῦσαι βάσει ἐγκεκριμένων Κανονισμῶν, προβλεπόντων καὶ παραρτήματα τούτων. Ἐρωτᾶται ποία ἡ νομικὴ κατάστασις τῶν σχολῶν τούτων καὶ τῶν παραρτημάτων των ὑπὸ τὸ κράτος τῶν τότε ἰσχυόντων νόμων, καὶ ἐπὶ πλέον, μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν σχολῶν τούτων διὰ τοῦ Ν. 3973)59 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, καὶ τέλος ποία ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐπιρροὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 81568)57 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Βιομηχανίας».

Ἡ γνωμοδότησις

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως:

Τὴν ὀργάνωσιν σχολείων διὰ τὴν προώθησιν νέων εἰδικῶς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν προέβλεψε τὸ πρῶτον παρ' ἡμῖν ὁ Ν. 5197)31 περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Γεν. Κώδ. Ζ' σ. 236 ἐπ.) ἀναφερόμενος εἰς τὴν διὰ δημοσίων σχολείων θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀναφερομένων ἐπιστημῶν, τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων, ἐνῶ παραλλήλως διὰ διατάξεων εἰδικοῦ κεφαλαίου (ἄρθρ. 9 ἐπ., ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 28)36) προβλέπεται ἡ ἵδρυσις εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ὑπὸ τῶν δήμων, κοινοτήτων, ἐπιμελητηρίων καὶ σωματείων, μὲ προορισμὸν τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀσκήσωσι ἐμπόριον ἢ τέχνην ἢ οἱονδήποτε πρακτικὸν ἐπάγγελμα. Τὸ τοιοῦτον νομοθετικὸν καθεστώς, ἐλλιπὲς ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα τῆς ὑπὸ ἰδιωτῶν ἱδρύσεως τοιούτων σχολῶν, συνεπληρώθη κατὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1935, προβλέποντος ἄδειαν εἰς ἰδιώτας νὰ ἱδρύσωσιν εἰδικὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς ὑπὸ ὅρους λεπτομερῶς ἀπαριθμουμένους ἐν τῷ νομοθετήματι τούτῳ. Εἰδικεύουσα δὲ ἡ διάταξις τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰδικῶν τούτων ἰδιωτικῶν σχολῶν (ἄρθρ. 5 παρ. 4) δὲν ἠρκέσθη εἰς τοὺς διὰ τὰ δημόσια καὶ ἄλλα σχολεῖα ὁρισθέντας σκοποὺς ἀλλ' ἀναφέρει τὴν παροχὴν οἱασδήποτε μορφώσεως καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὰς τέχνας καὶ τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα. Τὸ Νομοθετ. τοῦτο Διάταγμα ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους ἱδρύσεως ἰδιωτικῶν σχολῶν ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1097)42, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2628)53, βάσει δὲ τῶν νομοθετημάτων τούτων ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἡ ἑκάστοτε παροχὴ εἰς ἰδιώτας τῆς ἀδείας νὰ ἱδρύωσι τοιαύτας σχολάς.

Ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τούτων, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον διὰ σειρᾶς ἀποφάσεών της καθώρισε τοὺς ὅρους ἱδρύσεως τοιούτων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν διὰ τῆς ἐγκρίσεως εἰδικῶν κανονισμῶν, ἀναφερομένων μάλιστα ἐπὶ τούτῳ εἰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς ἀγγλικῆς γλώσσης, τὴν ἔδραν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἱδρυομένων παραρτημάτων τούτων (βλ. Ὑπουργ. Ἀποφάσεις 210.135)50, 12335)51, 1326)56, 56.718)59). Ρυθμίζονται διὰ τῶν εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων κανονισμῶν οἱ κύκλοι καὶ ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν, ἡ σειρὰ καὶ ὁ χρόνος τῶν προαγωγικῶν καὶ πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ἡ κατάστασις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, οἱ ὅροι ἱδρύσεως τῶν παραρτημάτων, τὸ εἶδος τῶν πτυχίων καὶ τὰ τοιαῦτα, δημιουργηθείσης πλέον ὡρισμένης τινὸς καταστάσεως διεπούσης τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα. Εἰς τὴν παγίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης ὀφείλεται ὅτι ὁ ν. 3971)59, προβλέπων τὴν ὑπαγωγὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, δὲν ἠγνόησε τὰς ἰδιωτικὰς ταύτας σχολὰς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ξένων γλωσσῶν, εἰδικῶς μνημονεύσας ταύτας καὶ προβλέψας ὅπως ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὑπαγωγῆς των, αὗται καταβάλλωσι τέλη ἀδείας, ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας, ὡς καὶ τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Πλέον τούτου, ἐπιβάλλοντος τοῦ Ν. 3973)59 τὴν ὑπαγωγὴν τῶν σχολῶν τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, προβλέπεται ἡ ἐν συνεχείᾳ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰς σχολὰς ταύτας, καὶ τοῦτο μέχρις ἐκδόσεως ἀντιστοίχων Β.Δ. βάσει τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Ἀνεγνωρίσθη οὕτω καὶ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἡ τοιαύτη μορφὴ τῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἱδρυομένων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν καὶ ἡ νομότυπος λειτουργία των μὲ σκοπὸν τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν, ἅτε τοῦ σκοποῦ τούτου ἀποβλέποντος εἰς τὴν κατάρτισιν σπουδαστῶν διὰ τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν ξένων γλωσσῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἄσκησιν συναφοῦς ἐπαγγέλματος (διερμηνεύς, μεταφραστὴς καὶ πλεῖστα ἄλλα), οἷον ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ὁσημέραι ἐξελίξεως τῶν ὅρων ζωῆς καὶ τῆς ἐπαυξανομένης ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀνάγκης διεθνοῦς ἐπικοινωνίας. Ἡ δὲ διὰ τῶν ἐγκρινομένων κανονισμῶν ὀργάνωσις τῶν σχολῶν τούτων εἰς βαθμίδας ἐκπαιδεύσεως, χορήγησις πτυχίων, λειτουργία διὰ παραρτημάτων, δίδει εἰς ταύτας τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν πλήρη μορφὴν ὠργανωμένων σχολείων, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν λειτουργούντων ἐν Ἑλλάδι ξένων τοιούτων, μορφὴν οὐδαμῶς προσαρμοζομένην εἰς τὰ κοινὰ φροντιστήρια. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ ὁ περὶ Ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ν. 2545)40, ἐπόμενος τοῦ Ν. 5197)31 οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν Ν. 1097)42 καὶ Ν. 262)53, εἰδικῶς προβλέπει περὶ φροντιστηρίων ξένων γλωσσῶν, μὲ σκοπὸν τὴν διδασκαλίαν γλωσσικῶν μαθημάτων, ἀποκλειομένης τῆς συγχρόνου συστηματικῆς διδασκαλίας καὶ ἑτέρων μαθημάτων εἰς τὰ τοιούτου σκοποῦ φροντιστήρια. Ὅμως, τὰ φροντιστήρια μὲ πρόγραμμα τὴν ἁπλῆν διδασκαλίαν ξένης τινὸς γλώσσης, καὶ τοῦτο προφανῶς διὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, διαφέρουσι κατὰ ὀργάνωσιν, πρόγραμμα καὶ σκοπὸν τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν, εἴτε αὗται ἀποβλέπουσιν εἰς τοῦτο καὶ μόνον, εἴτε συγχρόνως καὶ εἰς ἄλλον τινὰ παρεμφερῆ σκοπὸν (κατάρτισιν μεταφραστῶν, διερμηνέων καὶ τὰ τοιαῦτα), διότι αὗται ἐπιδιώκουσι τὴν ἐκμάθησιν τῆς ξένης γλώσσης κατὰ τρόπον παρέχοντα τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως πρακτικοῦ ἐπαγγέλματος μὲ βάσιν τὴν γλωσσομάθειαν, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτου ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεψιν, οἵτινες σκοπὸς καὶ ἐπιδίωξις ἐλλείπουν εἰς τὰ κοινὰ φροντιστήρια.

Πλέον τούτου, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ νόμου, σὺν τῇ χορηγήσει τῆς ἀδείας, καὶ ἐγκρίσεως πλήρους ὀργανισμοῦ τῆς λειτουργίας τῆς σχολῆς, καταφαίνεται ἡ τάσις εἰς δημιουργίαν ὠργανωμένου κατὰ τὸ σύστημα σχολείου καὶ οὐχὶ ἁπλοῦ φροντιστηρίου.

Κατὰ ταῦτα, ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ξένων γλωσσῶν θὰ ἐξακολουθήσουν ἱδρυόμεναι καὶ λειτουργοῦσαι, ὡς προβλέπουν αἱ προαναφερθεῖσαι διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 3973)59 προβλεπομένων διαταγμάτων, δι' ὧν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυθμισθῶσιν ἄλλως τὰ τῶν σχολῶν τούτων, χωρὶς νὰ ληφθῇ παντάπασιν ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 81.568)57 ὑπουργικὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Βιομηχανίας, περὶ ὑπαγωγῆς τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὡς ἐκδοθεῖσα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἡ δευτέρα Κεντρικὴ Σχολὴ τοῦ **I.A.S.** *εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας - Χαρ. Τρικούπη 18. Περιλαμβάνει αἴθούσας διδασκαλίας, αἴθουσαν διαλέξεων, κινηματογραφικῶν προβολῶν, ἀναγνωστήριον, κεντρικὴν θέρμανσιν, ἀνελκυστήρας κ.λ.π.*

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΔΡΑ : ΦΕΙΔΙΟΥ 5γ - ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 620.180 - 614.949 - 616.328 - 621.276 - 614.492

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 5

(Πωλεῖται εἰς τὰ μεγάλα βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν)